

TARİHTEN BUGÜNE ÜLKE İHLAL KARNELERİ
HISTORICAL REPORT CARDS ON THE VIOLATIONS OF CIVIL RIGHTS

ALMANYA
GERMANY

içindekiler

contents

3

sunuş
presentation

5

Siyasî Tarihi
Political History

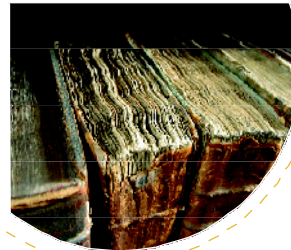
12

**Almanya'nın
İhlal Karnesi**
Violation Report
of Germany

38

kaynakça
bibliography

sunuş

presentation

Elinizdeki bu çalışma 20. yüzyılda girdiği iki büyük savaştan da mağlubiyetle ayrıldığı halde bugün yeniden dünyanın en önemli siyasi aktörlerinden biri haline gelen Almanya'nın gerçekleştirdiği ihlalleri konu almaktadır. Almanya'nın Birinci Dünya Savaşı'nda İslam coğrafyasını kendi safına çekebilmek için uyguladığı politikalardan 1930'lardan itibaren dünyayı büyük bir felakete sürükleyen Nazi politikalarına, yabancı işçi alımlarıyla başlayan göçmen sorunundan entegrasyon politikalarına, Alman derin devleti tarafından finanse edilen Neonazi örgütlerinden Alman vakıflarının farklı ülkelerde gerçekleştirdiği şaibeli faaliyetlere kadar pek çok konuyu raporumuzun sayfalarında okuyabilirsiniz. Fakat önce bugüne kadar yaşanan sürece kısaca göz atmak yerinde olacaktır.

Dünya'nın en zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına sahip kıtası Afrika'nın, bugün açlık yüzünden her gün binlerce insanın yaşamını yitirdiği bir kıtaya dönüşmesi, Batı'nın sömürge hareketinin sonuçlarından sadece biridir. Küresel sistemin siyasal, kültürel, ekonomik ve askerî politikalarıyla derin bir kaosa sürüklenen kıtada, salgın hastalıklar, açlık, kıtlık, insan ve organ kaçakçılığı sebebiyle her yıl milyonlarca insan ölmektedir.

Bu ülkelerin bir adım ötesindeyse, üretim potansiyelleri ve

This study is about the violations of Germany which today became one of the most important political actors in the world again, despite that it was defeated in both World War I and II in 20th century. You can find many issues in this report, such as the policies of Germany in order to bring Islamic geography into its fold during the First World War, Nazi policies undid the world into a big disaster since 1930s, immigrant issue which started by the acceptance of foreign workers, integration policies, neo-Nazi organizations financed by German shadow government, questionable activities of German foundations in different countries, etc. But, it is convenient to browse first the process experienced until today.

Although the "Dark Continent" Africa has rich underground and over ground resources, today, Africa has turned out to be a continent in which many people die of hunger. The reason of that painful and desperate situation is the colonial movements and imperialist attacks of "The West". Hegemonic power of Global System on political, economic, cultural and military decisions makes the things worst and drive Africa into chaos and thus many people die every year because of hunger, drought, epidemic and human/organ smuggling. Illegal gun and drug trade is very common in politically destabilized African and Asian countries.

With a high production potential, dynamic social structure, rich financial resources and high rate of youth population, there are some countries that one step beyond these countries many of which were from "Dark Continent" and defined as "The least developed countries" by the international organizations and

dinamik toplumsal yapılarıyla gelişmekte olan ülkeler bulunmaktadır. Bu ülkeler de, küresel sistemin çıkarları doğrultusunda hareket eden kuruluşlar eliyle sürekli olarak dış müdahaleye maruz kalmaktadır. BM, NATO, UCM, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü ve küresel şirketlerin uygulamaları, canlı bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olan bu ülkelerde yoksulluğun kalıcı hale gelmesine zemin hazırlamaktadır. Üretim ve istihdamın daraltılması, yatırımların yavaşlatılması gibi dayatmaların yanı sıra, olumlu gidişatı baltalayacak siyasî krizler de yine bu kanallar aracılığıyla devreye sokulmaktadır.

Bu olumsuz şartlar mültecilik sorununu da beraberinde getirmekte, milyonlarca insan her yıl yaşamını sürdürebilmek adına vatanlarını terk etmek zorunda kalmaktadır. İşgal, ambargo, içsavaş, yoksulluk, salgın hastalık gibi küresel sistemin uygulamalarından kaynaklanan nedenlerle yaşam alanları yok edilen insanlar, mülteci olarak gittikleri Batılı ülkelerde ikinci sınıf insan muamelesi görmekte, ırkçı ve ayrımcı muamelelere maruz kalmakta ve zor şartlar altında yaşam mücadelesi vermektedir.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında sömürgelerinden çekilen Batılı devletler yerlerine bıraktıkları diktatörlük rejimleri ve bağlayıcı antlaşmalarla kıtadaki kazanımlarını sürdüreceği zemini hazırlamıştır. Uzun yıllar boyunca destekledikleri diktatörleri, bugün “Arap Baharı” süreci ile tasfiye sürecine giren küresel sistem, Asya ve Afrika coğrafyasında kontrol alanlarını yeniden dizayn etme kaygısıyla hareket etmektedir.

Küresel sistem bu yöndeki politikalarını sürdürürken “insan hakları”, “demokrasi”, “özgürlük” gibi kavramlar üzerinden politika geliştirmekte, insan hakları örgütleri, sivil yapılanmalar, medya, kültür-sanat kurumları ve uluslararası merciler de bu doğrultuda kullanılmaktadır. Küresel aktörler, kendileri açısından tehdit olarak algılanan devletleri yine bu söylemlerle hedef almakta ve dünya kamuoyunda bu yönde bir algı oluşturmaya çalışmaktadır.

Hiç şüphesiz hak ihlalleri her dönemde ve her coğrafyada yaşanagelmıştır. Ancak bu çalışmada, sınırları dışında etki gücüne sahip olan ve bu yönüyle küresel ölçekte dünya siyasetine yön veren devletler tercih edilmiştir. “Tarihten Bugüne Ülke İhlal Karneleri”nin amacı; medeniyetin, barışın ve özgürlüklerin temsilcisi olduğu iddiasındaki bu ülkelerin söylemlerinin gerçekliği test etmektir. Çalışmamızın, göz ardı edilen bu alanın tartışmaya açılmasına katkı sağlayacağına inanıyoruz.

institutions. These countries are defined as a “Developing countries” by the international organizations and institutions and they are unfortunately exposed to external operations by international organizations and institutions who work for the benefit of global system. The practices of the UN, NATO, ICC, IMF, WB, WTO and Global Companies prepare ground for the permanent poorness for these “The least developed and developing countries”, which has dynamic socio-economic structure. Beside of decreasing the production, restricting the employment and slowing down the investment, political crises that slow down the positive and stable development are put into practice by these organizations. These negative conditions lead to refugee problems and millions of people have to abandon their country in order to live on and earn money. Problems as an occupy, embargo, civil-war, epidemic, poverty and poorness that cause from the practices of global system destroy the living space of the people and they have to go to European countries and they are seen as a second class citizen by the countries in which they live. In addition, they are exposed to racist and discriminatory practices so they have to live on under extremely hard life circumstances. Withdrawing from the colonized countries after the Second World War, The West countries left their position to native dictatorships and signed permanent agreement with them. So they will save their interests on the continent. Global system, which supported dictatorships for years, has been eliminating the dictatorships they control with the process called as an “Arab Spring” and moves with the fear of reshaping bases on the Asia and Africa to control. While making policy, global system abuses and benefits from the concepts like “Democracy”, “Human Rights” and “Freedom”. Beside of benefiting from these concepts, global system abuses media, culture and art, NGOs and international organizations. When Global actors took a risky signals from the countries they immediately target these countries with the “Democracy”, “Human Rights” and “Freedom” notions and dominates the perception of the world agenda.

Undoubtedly, human rights violations can be seen and put into practice in anytime and any geography on the world. While determining the countries in this study, it is preferred to choose the countries that have a dominant effect on the other countries and whose power exceeds their borders. The aim of the study called as a “Violation Reports of Countries from History to Date” is to test the reality of the claims of whether these countries are the representative of the “Peace”, “Civilization” and “Freedom” or not. It is tried to take the general photo of the history and tried to evaluate the violations that begun with the “Geographical Expeditions” and continued to date. To reveal the real actors of the violations that took place across the world will help us to detect who is guilty and who is innocent. We believe that “Violation Reports of Countries from History to Date” will contribute to the studies ignored at that field.

Siyasî Tarihi

Political History

20. Yüzyıla Kadarki Süreç

Almanların tarih sahnesine çıkışı 8. yüzyılda Germen prenslikleriyle başlamış, bu yüzyıllarda Hristiyanlık da Alman prensliklerinde yaygınlık kazanmıştır. Almanya'nın kurulduğu tarih olarak ise bugünkü Almanya'yı da içine alan Doğu Frank Krallığı'nın başına I. Konrad'ın çıktığı 911 yılı kabul edilir. Aynı yüzyılda Almanların Roma'yı ele geçirmesinden sonra da, 951 yılında Kutsal Roma-Germen İmparatorluğu kurulmuştur. Yüzyıllar içerisinde siyasî açıdan değişiklik göstermekle birlikte bugünkü Almanya toprakları üzerinde genel olarak bu imparatorluk hüküm sürmüştür. 1806'da Napolyon'un desteği ile on altı Alman prensliğinin Ren Konfederasyonu'nu oluşturması ve bu konfederasyonun imparatorluktan ayrılmasının ardından Kutsal Roma-Germen İmparatorluğu tarih sahnesinden çekilmiştir. On yıl kadar süren Fransa nüfuzunun ardından başlatılan bağımsızlık mücadelesi 1815'te başarıyla sonuçlanmış, Kutsal Roma-Germen İmparatorluğu döneminde bir dükalık olan, ancak zamanla Avrupa'nın

The Period up to 20th Century

The entrance of Germans into the stage of history started with Germanic principalities in 8th century. In these centuries, Christianity gained wide currency in the principalities. Year 911 is accepted as the founding year of Germany when Conrad I became the head of the East Francia or the Kingdom of the East Franks. This kingdom was also including today's Germany. In the same century, in 951, Holy Roman Empire was founded after the Germans captured Rome. Despite being changed politically throughout the centuries, generally this empire ruled over the present day German territories. Holy Roman Empire went out of existence after the constitution of the Confederation of Rhine by sixteen German principalities via support of Napoleon in 1806 and after the separation of this confederation from the empire. The struggle for independence, which was started after nearly ten-year long French authority, ended with success in 1815. It should be noted that Prussia, which was a dukedom during

güçlü devletlerinden biri haline gelen Prusya bu süreçte önemli rol oynamıştır. Bu tarihte Avusturya ve Prusya'nın yanısıra irili ufaklı 39 Alman devletinin katılımı ile Almanya Konfederasyonu kurulmuştur.

Almanya'nın millî birliğini sağlaması ise Prusya'nın Alman Konfederasyonu içerisinde giderek sivrilmesi ve Avusturya'dan uzaklaşması ile olmuştur. Prusya Kralı I. Wilhelm tarafından Başbakanlığa getirilen Otto von Bismarck (1862-1889), bu yönde önemli adımlar atmıştır. 1866'da Prusya'nın Avusturya'yı yenilgiye uğratmasıyla Almanya Federasyonu dağılmış, 1871 yılında da Alman İmparatorluğu kurularak bugünkü modern Almanya'nın temelleri atılmıştır.

Almanya'nın özellikle 19. yüzyılın son çeyreğinde giderek güçlenmesi, Avrupa'nın en güçlü devletleri arasına girmenin ötesine geçerek Fransa ve İngiltere gibi küresel bir güç olma yolunda adımlar atması, Birinci Dünya Savaşı'nı hazırlayan etkenlerden biri olmuştur. Bu süreçte yayılmacı politikalarında Osmanlı coğrafyasını hedef alan Almanya, özellikle demiryolları ve madenlerle ilgili önemli kazanımlar elde etmiştir. Hızla sanayileşen Almanya, yeni hammadde ve pazar ihtiyacını karşılamak için yeni sömürge alanlarına ihtiyaç duymuştur. Aynı zamanda yeni yerleşim alanları için de isteklidir. Bu kapsamda Filistin; okullar, vakıflar, kooperatif ve kolonilerle Alman hakimiyetine girmiştir. 19. yüzyılın sonlarında Alman Yahudilerinden oluşan otuz iki koloni Filistin topraklarına yerleşmiş, bu da Birinci Dünya Savaşı sonrası başlayıp bugüne uzanan Filistin meselesinin temelini oluşturmuştur.

Birinci Dünya Savaşı ve Almanya'nın İslam Coğrafyası Politikası

19. yüzyılın ikinci yarısında siyasî birliğini tamamlayan ve güçlü Avrupa devletleri arasında giderek sivrilmiş Almanya, genç ve dinamik nüfusu, sanayi atılımları ve siyasî hamleleri ile giderek güçlenmiştir. Böylece Almanya küresel bir güç olma yolunda mesafe katetmiştir. Özellikle Fransa, İngiltere ve Rusya'ya karşı daha agresif politikalar izlenmeye başlanmış, II. Wilhelm 1898'de Şam'da yaptığı konuşmada dünyadaki 300 milyon Müslümanın dostu ve koruyucusu

the reign of Holy Roman Empire but became one of the most powerful European countries in time, played an important role during this process. At this date, German Confederation was established with participation of large and small 39 German countries besides Austria and Prussia.

The provision of German national unity was actualized by distinction of Prussia in German Confederation and by distancing of it from Austria. Otto von Bismarck (1862-1889) who was appointed as chancellor by the King of Prussia, Wilhelm I, took important steps towards such a unity. The German Federation fell apart when Prussia defeated Austria in 1866. Then, the German Empire was established in 1871. This would be the foundations of modern-day Germany.

Gradual strengthening of Germany especially in the last quarter of 19th century and its steps towards becoming a global power such as France and England by overreaching the role of being one of the most powerful countries in Europe became important factors for the First World War. In this process Germany, which targeted Ottomans via expansionist policies, gained important acquisitions especially related to railways and mines. The rapidly industrializing Germany needed new colonial areas to meet the need for new raw materials and markets. It was also longing for new settlements. In this regard, Palestine fell under domination of Germany with its schools, trusts (wakifs), cooperative and colonies. At the end of 19th century, 32 colonies consisted of German Jews settled in Palestinian territories and this would be the basis of the Palestinian issue which started after the First World War and continued since then.

First World War and the Politics of Germany on Islamic Geography

Germany, which completed its political unity in 19th century and distinguished itself among the powerful European nations, gradually became strong with its young and dynamic population as well as industrial progress and political moves. Thus, Germany progressed towards becoming a global power. In that regard, the followings were experienced: more aggressive policies started to be

olduğunu ilan etmiş, İngiltere'nin deniz gücüne erişebilmek adına gemi yapımına başlanmış, Hicaz Demiryolu'nun yapımında rol üstlenilmiş, Ortadoğu ve Orta Asya'da petrol arama ve su kanalları projeleri başlatılmıştır.

Bu dönemde küresel aktörler arasına girme hedefini net bir şekilde ortaya koyan Almanya; dünyayı felakete sürükleyen, milyonlarca kişinin ölümüne sebep olan, insanlığın ortak mirası olan kültür varlıklarının tahrip olmasına yol açan dünya savaşlarını başlatan ülkelerden biri olarak sivrilmıştır.

Almanya Birinci Dünya Savaşı'ndaki siyasî hedefini, Fransa'nın dünya üzerindeki etkinliğini ortadan kaldırmak, İngiltere'nin Avrupa'daki gücünü zayıflatmak ve Rusya'yı Avrupa'dan mümkün olduğu kadar dışarıda tutmak olarak belirlemiştir.

Almanya Birinci Dünya Savaşı'nda cephe gerisi için de önemli stratejiler üretmiştir. Bunların başında "Revolutionsprogramm" yani İhtilaller Programı gelir. Bu plana göre Fransa'nın Kuzey Afrika'da, İngiltere'nin Mısır ve Hindistan'da çıkacak isyanlarla uğraşarak zayıflatılması, Çarlık Rusyası'nın da kendi içinde çıkacak karışıklıklarla zayıflatılması sağlanacaktır. Bu plan için de özellikle İslam dünyası kullanılmak istenmiş, sömürge topraklarındaki Müslüman nüfusu etkilemek adına birtakım açıklamalar yapılmış ve girişimlerde bulunulmuştur.

Almanya'nın Birinci Dünya Savaşı'ndaki İslam dünyası politikasının mimarlarından olan Max Von Oppenheim (1860-1946), 1895-1910 yılları arasında Alman Dışişleri'nin emrinde Mısır Elçiliği'nde çalışmış, daha sonra I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı'nın Almanya'nın yanında savaşa girmesi üzerine yeniden Dışişleri'nde görev almış bir diplomat ve arkeologdur. Oppenheim görev yaptığı dönem içerisinde İslam coğrafyasında çeşitli seyahatler yapmış, bölgenin dinamiklerini yakından görmüş, "cihad" anlayışının İslam dünyası üzerinde ne denli etkin olabileceğini tesbit etmiş ve Almanya'nın bunu kullanması gerektiğini ortaya koyan raporlar hazırlamıştır.

İslam coğrafyası başta olmak üzere ulusal ve uluslararası kamuoyunda propaganda faaliyetleri yürüten pek çok birim kurulmuştur. Bunların başında Nachrichtenstelle für den Orient (Şark İstihbarat Birimi), Nachrichtenabteilung des Auswärtigen Amtes (Dışişleri Bakanlığı İstihbarat Kurumu)

followed especially against France, England and Russia; Wilhelm II announced in his speech which was delivered in Damascus in 1898 that Germany was the friend and protector of 300 million Muslims around the world; ship building was started to reach to the naval strength of England; it was taken part in the construction of Hijaz railway, and projects of oil exploration and aqueducts in the Middle East and Central Asia were started.

Germany, which set forth its aim to become one of the global actors in this period, became prominent as one of the initiators of the world wars which undid the world, caused death of millions and destruction of common cultural assets of humanity.

Germany set its political targets in the First World War as the elimination of the activity of France on earth, weakening of the power of England in Europe and keeping Russia off from Europe as much as possible. Germany also produced important strategies for hinterland during the First World War. Among them, 'Revolutionsprogramm' meaning Program of Revolutions was the primary one. According to this plan, France, England and Tsarist Russia would be weakened by outbreaks respectively in North Africa, Egypt and India, and in Russia itself. For this plan, especially the Islamic World was wanted to be used. Thus, several statements and attempts were made to affect the Muslim population in colonies.

Max Von Oppenheim (1860-1946), who was one of the architects of the politics of Germany against Islamic World during the First World War, was a diplomat and archeologist. He worked at the Embassy in Egypt under German Foreign Ministry in between 1895 and 1910. Later on, he was again assigned at Foreign Ministry due to the situation that Ottomans went to war with Germany. During his tenure, Oppenheim travelled in Islamic geography; saw the dynamics of the region up close; ascertained how effective the understanding of 'jihad' could be on Islamic World and prepared reports presenting that Germany should use it.

In this process, many units were established to conduct propaganda activities within national and international public opinion, especially in Islamic geography. Some of the leading units were

ve Zentralstelle für den Auslandsdienst (Yurtdışı Hizmetleri Merkez Birimi) gelmektedir.

Almanya'nın bu politikası dünyayı bir felakete sürüklerken, kendi çıkarları doğrultusunda başka milletleri ve devletleri de nasıl kullandığını ortaya koymaktadır. Hiç kuşkusuz benzer faaliyetler İngiltere ve Fransa tarafından da sürdürülmüştür. Hatta bu konuda Almanya'nın diğer devletlere kıyasla geç kaldığı da söylenebilir.

Müslüman savaş esirleri Almanya saflarında yeniden bu kez diğer ülkelere karşı savaştırılmak istenmiş bunun için yoğun bir propaganda faaliyeti sürdürülmüştür. Bu noktada özellikle Osmanlı'nın konumundan istifade edilmiştir.

İki Dünya Savaşı Arasında Nazi Politikaları

Birinci Dünya Savaşı'nda Almanya'nın Avusturya-Macaristan ve Osmanlı Devleti ile gerçekleştirdiği ittifakın İngiltere, Fransa ve Rusya karşısında yenilgiye uğramasıyla, Almanya son derece ağır şartlar içeren Campiegne Mütarekesi'ni imzalamak zorunda kalmış (11 Kasım 1918), Almanya İmparatorluğu dağılmış ve yerine Alman Cumhuriyeti ilan edilmiştir. 6 Ocak 1919'da Weimar kentinde toplanan ve çoğunluğu sosyal demokratlardan oluşan Milli Meclis, Friedrich Ebert'i cumhurbaşkanı seçmiş, devletin ismi de Weimar Cumhuriyeti olarak anılmıştır. 28 Haziran 1919'da İtilaf devletleri ile imzalanan

Nachrichtenstelle für den Orient (Orient Intelligence Unit), Nachrichtenabteilung des Auswärtigen Amtes (Foreign Ministry Intelligence Agency) and Zentralstelle für den Auslandsdienst (Center Unit of Overseas Services).

This politics of Germany presents how it was using other nations and countries towards its benefits while the world was being dragged to a disaster. Undoubtedly, similar activities were followed also by France and England. Even it can be said that Germany became late in this context compared to the other countries.

Muslim captives were desired to be used in the war once again but this time in German stands and against other countries. Intense propaganda activity was followed for such an aim. At this point, especially the position of Ottomans was exploited.

Politics of Nazi between the Two World Wars

After the defeat of the alliance of Germany, Austria-Hungary and Ottoman Empire against England, France and Russia in the First World War, Germany was obliged to sign the Compiègne Truce (11 November 1918) including very harsh conditions. Then, the German Empire fell apart and instead, the German Republic was announced. The National Parliament, dominated by Social Democrats, gathered on 6 January 1919 in Weimar and selected Friedrich Ebert as the President. The name of the state was decided as the Weimar Republic. The Versailles Agreement, which was signed by the allied powers on 28 June 1919 and which was also including harsh conditions like the Compiègne Truce, was ratified. The new constitution was adopted on 31 of July 1919. This period continued until that Adolf Hitler came into power in 1933. This date was accepted as the end of the Weimar Republic.

In 1920s, which passed under the harsh provisions of Versailles Treaty, inflation increased; people had economic difficulties; war indemnities placed a big burden, and unemployment increased. In such a chaotic environment, National Socialist Labor Party (NAZI) established by Adolf Hitler in 1920 was

ve Campiegne Mütarekesi gibi son derece ağır şartlar ihtiva eden Versailles Antlaşması onaylanmış, 31 Temmuz 1919'da da yeni anayasa kabul edilmiştir. Bu dönem Adolf Hitler'in 1933'te iktidara gelmesine kadar devam etmiş, Hitler'in iktidara geldiği bu tarih Weimar Cumhuriyeti'nin sonu olarak kabul edilmiştir.

Versailles Antlaşması'nın ağır hükümleri altında geçen 1920'li yıllarda ülkede enflasyon artmış, halk ekonomik açıdan büyük sıkıntılar yaşamış, savaş tazminatları büyük bir yük oluşturmuş, işsizlik artmıştır. Böylesine kaotik bir ortamda Adolf Hitler'in 1920'de kurduğu Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi (NAZİ) halk nezdinde giderek artan bir ilgiyle karşılanmış ve nihayet 1933 yılında Hitler, Almanya'da iktidarı ele geçirmiştir.

Hitler'in öncelik verdiği konular Versailles Antlaşması'nın hükümlerinin ortadan kaldırılması, Alman ırkının üstünlüğü fikrinin Alman toplumuna benimsetilmesi ve bu doğrultuda politikalar üretilmesi, Yahudi ve komünist aleyhtarlığı olmuştur.

1933 yılından itibaren Almanya'da Nazi politikalarına uymayan başta Yahudiler olmak üzere kültür sanat kurumlarındaki binlerce kişi bulundukları görevden uzaklaştırılmış ve sanatçıların faaliyetleri durdurulmuştur. Bu kapsamda müzisyenler, orkestra şefleri, radyo çalışanları, ressamlar, heykeltıraşlar, sanat eğitim kurumlarındaki öğretmenler, müze ve kütüphane yetkililerinden oluşan binlerce insanın işine son verilmiştir.

İnsanların eşit olmadığı anlayışına dayanan Nazi politikaları Alman toplumu nezdinde giderek daha yaygın biçimde karşılık bulmuştur. Bu anlayışın bugün de devam ettiğine şahit olmaktayız. Özellikle yabancılara yönelik Nazi politikalarının temelinde bu üstünlük inancı ve ari ırkı koruma amacı yer almıştır.

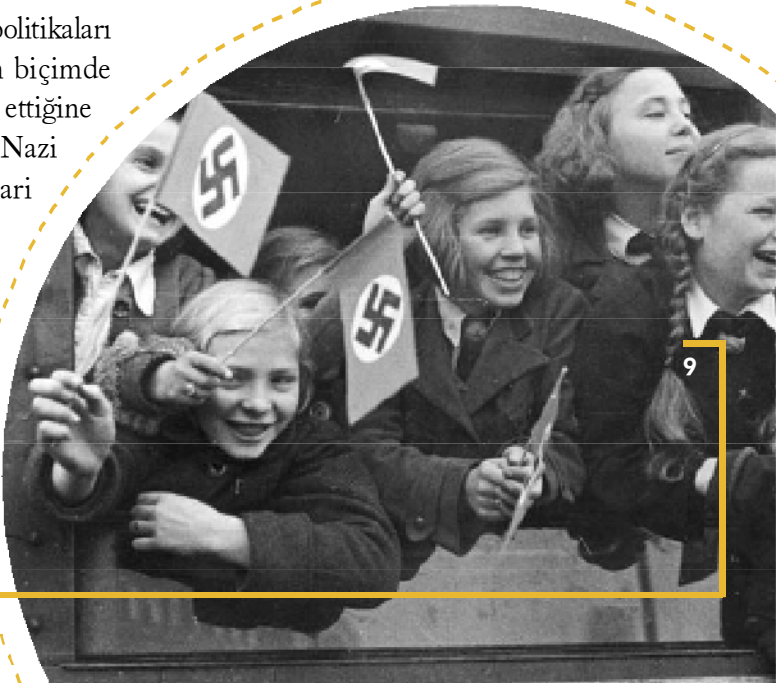
Nazi yönetiminin bu amaç doğrultusunda giriştiği soykırım hareketinin bir bölümü de yabancı ve engellilerin maruz bırakıldığı kısırlaştırma ve "acısız ölüm" işlemleridir. Alman olanların dışındakileri kapsayan "Yabancı" tanımı, etnik ve ırksal bir ayrıma işaret etmektedir. Böylece 19. yüzyılın sonlarında ABD ve İngiltere'deki

welcomed warmly and in 1933, Hitler gained the power.

The issues that Hitler gave primacy were extermination of the provisions of Versailles Treaty, adoption of the idea of the superiority of German race to German society and development of policies in that regard, and opposition to Jews and communists. Since 1933, thousands of people and especially Jews who were not fitting in Nazi policies were suspended from their positions at culture and art institutions. Furthermore, the activities of artists were stopped. In this context, thousands of people including musicians, conductors, people working at radios, painters, sculptors, instructors at art education institutions, museum and library officers were suspended.

Nazi policies, depending on the understanding that people are not equal, started to be appreciated more commonly by German society. We witness that such an understanding continues even today. Such a belief in superiority and the aim of protection of the pure race were underlying the Nazi policies especially against foreigners.

A part of the genocide activity undertaken by Nazis towards the aforementioned aim was sterilization of foreigners and disabled people, and 'painless death' operations. The definition of 'Foreigner' including anyone who is not German denotes an ethical and racial discrimination. Thus, the 'Eugenics' movement described as 'the science of

bilimsel çevrelerde gündeme gelen ve “daha iyi nesiller yaratarak insan ırkını ıslah etme bilimi” olarak tanımlanan “Eugenics” (Öjenik) hareketi Nazi döneminde milyonlarca insanın maruz kaldığı bir soykırım hareketine dönüşmüştür. Engellileri topluma yük olarak gören, onların insan nesline ve medeniyete zarar verdiğine inanan bu anlayış, ırkçılığın da ötesinde bir vahşeti temsil etmektedir.

1 Ocak 1934 tarihinde yürürlüğe giren Kısırlaştırma Yasası kapsamında kesin rakamlar bilinmemekle birlikte 300 binin üzerinde insanın bu işleme maruz kaldığı tahmin edilmektedir. 1934 yılında zorunlu kısırlaştırmaya tabi tutulanların tanı analizlerine göre, kısırlaştırılanların %52.9’u gerizekalı, %25.4’ü şizofren ve %14’ü epilepsi olarak tanımlanmıştır. Bu da ilerleyen yıllardaki benzer uygulamalara maruz kalanların oranına dair bir fikir vermektedir.

İlerleyen dönemde kısırlaştırmaya kürtaj da eklenmiştir. Çıkartılan Evlilik Sağlığı Yasası kapsamında evlenecek çiftlerin evlenmeden önce Kamu Sağlığı Dairesi’nden ileride doğacak çocuklarının sağlıklı olacaklarına dair bir sertifika almaları gerekiyordu. Bu da kürtaj ve kısırlaştırma işlemine tabi tutulmayan çok daha fazla sayıda insanın evliliğinin yasaklandığı bir başka deyişle başlamadan bittiği anlamına gelmektedir.

Öte yandan 1940 yılında uygulanmaya başlanan ötenazi işlemlerinde de engelliler gaz odalarında toplu şekilde öldürülmüştür. Bu işleme maruz kalarak katledilen insan sayısının da 80 bin civarında olduğu tahmin edilmektedir.

Savaş öncesinde Almanya’daki milyonlarca Yahudi üzerinde uygulanan ayrımcı politikaların hemen aynısı, sayıları çok daha az da olsa, Çingeneler üzerinde de uygulanmıştır. Ancak dünya kamuoyunda bu soykırım hak ettiği ölçüde ele alınmamış ve Yahudi Soykırımı’nın gölgesinde kalmıştır. Bugün dahi bu konuda yapılan araştırmalar sınırlıdır. İkinci Dünya Savaşı yıllarında toplama kamplarına gönderilen yaklaşık 23 bin Çingeneden 13.614’ü soğuk, kötü beslenme, hastalık ve tıbbî deneyler sebebiyle; 6432’si gazla zehirlenerek, 32’si de kaçmaya çalışırken vurularak öldürülmüştür.

Nazi politikalarının bir diğer mağduru ise ülkedeki

the reformation of human race by creating better generations’ and which was at the agenda of scientific communities in the U.S. and England at the end of 19th century, transformed to a genocide act that millions of people were exposed during Nazi period. The understanding that disabled people are burden for the society and they harm the human race and civilization represents an atrocity beyond racism.

Within the scope of the Sterilization Law, which came into force at first of January 1934, it is estimated that more than 300 thousand people were subjected to sterilization. According to the diagnostic analyses of the people who were subjected to forced sterilization in 1934, 52.9% of them were idiots, 25.4% of them were schizophrenic and 14 of them were described as epileptic. These numbers can give an idea regarding people who were subjected to similar applications in later years. In later period, abortion was added to sterilization. Within the scope of the Marital Health Law, couples to marry needed to take a certificate showing that children who would born in future would be healthy. It means that many marriages which were not subject to the operations of abortion and sterilization were forbidden.

On the other hand, disabled people were also killed all together in gas chambers by euthanasia operations which started to be applied in 1940. It is estimated that the number of people who were subjected to such operations was around 80 thousand. Pretty much the same discriminatory politics, which was applied to millions of Jews before the war, was also applied to gipsies though their numbers were much smaller. However, the genocide against gipsies was not addressed to the extent it deserves within world public opinion and it has been overshadowed by the Holocaust. Even today, the researches in this issue are limited. Among 23 thousand gipsies sent to concentration camps during the Second World War period, 13.614 of them died due to cold weather, bad nutrition, sickness and medical experiments; 6432 of them were killed by gas poisoning and 32 of them were killed while they were trying to escape.

Another victim of the Nazi policies was Polish people living in Germany. First, legal foundations were created for relentless policies against foreigners,

Polonyalılar olmuştur. Yabancılar karşı gerçekleştirilen acımasız politikalar için önce yasal dayanaklar oluşturulmuş, ilerleyen yıllarda buna da gerek duyulmamıştır. Tecrit etme, toplumun dışına itme, işten atma, vatandaşlıktan çıkartma gibi uygulamaları, toplama kamplarında zorunlu çalışma, sınır dışı etme, haksız tutuklama ve hapis cezaları, hatta idamlar almıştır.

Bu hukuk ve insanlık dışı uygulamaları yasal hale getirmek için çıkartılan kanunlara pek çok örnek verilebilir. Bremen’de 10 Ağustos 1933’te “Halkın Çingene, Serseri ve Çalışmak İstemeyenlerin Tacizinden Korunmasına İlişkin Yasa” çıkartılmış, 7 Temmuz 1933’te Düsseldorf bölge valisi “Çingene İletiyile Mücadele” kararnamesi yayımlatmış, Kasım 1933’te Tehlikeli İtiyadi Suçlar Aleyhinde Yasa yürürlüğe girmiş, bu yasada Çingeneler “asosyal” sınıfına dahil edilmiştir. 14 Temmuz 1933 tarihli “Vatandaşlıktan Çıkartma Yasası” ve 23 Mart 1934 tarihli “Tehcir Yasası” da Yahudi ve Çingeneleri Almanya’dan “temizlemek” amacını gütmüştür. 18 Ekim 1935 tarihli “Evlilik Yasası” “üstün Alman ırkına diğer milletlerin karışmasını ve bu ırkı ırkı kirletmesini önlemeyi” amaçlamıştır.

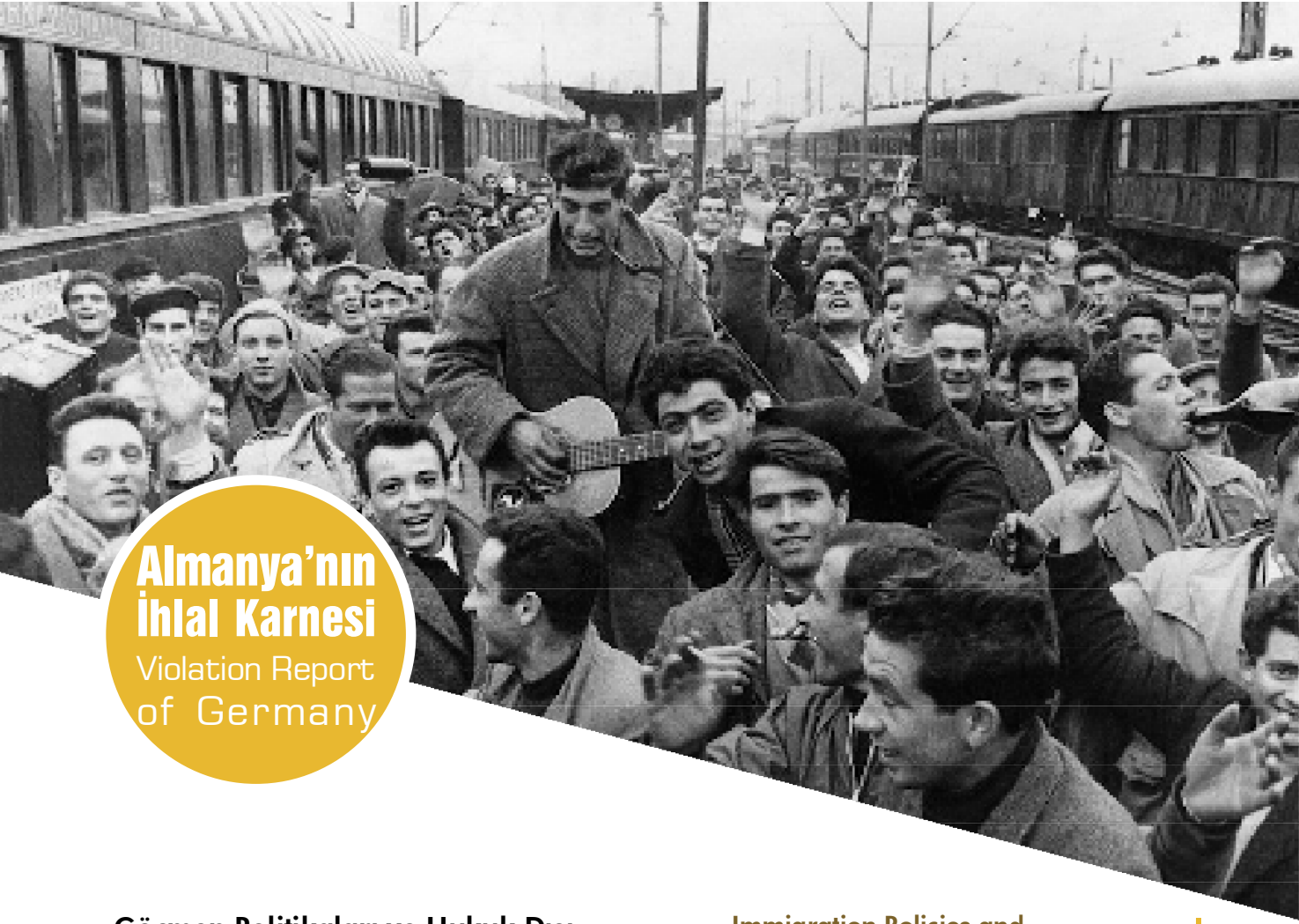
İkinci Dünya Savaşı ve Sonrası

1939-1945 yılları arasında cereyan eden ve 50 milyonu sivil yaklaşık 70 milyon insanın yaşamını yitirdiği İkinci Dünya Savaşı’nın en önemli müsebbibi Hitler yönetimindeki Nazi Almanyasıdır. Dünya tarihinin gördüğü bu en büyük ve en kanlı savaş bittiğinde dünya nüfusunun yaklaşık %4’ü hayatını kaybetmiştir. Alman yöneticiler insanlığı büyük bir felakete sürüklerken kendi halkını da büyük bir kaosun içine atmıştır. Nitekim çeyrek yüzyıl arayla iki büyük savaştan yenilgiyle ayrılan Almanya, savaş sonunda yapılan antlaşmalarla Doğu Almanya (Alman Demokratik Cumhuriyeti) ve Batı Almanya (Federal Almanya Cumhuriyeti) olmak üzere ikiye ayrılmış, Doğu Almanya SSCB’nin, Batı Almanya da ABD, Fransa ve İngiltere’nin kontrolüne bırakılmıştır. Soğuk Savaş yıllarında iki farklı devlet olarak varlığını sürdüren Almanya, 9 Kasım 1989’da Berlin Duvarı’nın yıkılmasının ardından 1990 yılında tek çatı altında toplanmıştır.

and later on, there was even no need for such foundations. Compulsory service at concentration camps, deportation, false arrest and imprisonment, and even executions replaced the isolation, alienation, discharge and expatriation. Many examples can be given for the laws introduced to legitimise such illegal and inhuman applications. On 10 August 1933 in Bremen, the Law Concerning the Protection of the Public from Disturbance of Gipsies, Ramblers and People Who Do Not Want to Work was enacted; on 7 July 1933, governor of Düsseldorf issued the decree of Campaign Against Gypsy Malady; on November 1933, the Law Against Dangerous Habitual Crimes -in which Gipsies were included inside the group of ‘asocials’- went in effect. The Law of Alienage which was introduced on 14 July 1933 and the Deportation Law dated 23 March 1934 aimed at ‘cleaning’ Jews and Gipsies from Germany. The Marriage Law dated 18 October 1935, aimed at ‘preventing the infusion of other nations in superior German race and the pollution of this pure race’.

Second World War and After

The most important factor of the Second World War (1939-1945), in which 70 million people among whom 50 million of them were civilians died, was the Nazi Germany under the tutelage of Hitler. When this biggest and most bloody war that the world history has ever seen ended, around 4% of the world population had lost their lives. German intendants did undo the humanity meanwhile they threw their own people into a big chaos. In fact Germany, which left the two big wars in defeat, cleaved as East (German Democratic Republic) and West Germany (German Federal Republic) due to the agreements signed after the war. The control of the East Germany was left to SSC meanwhile the control of the West Germany was left to U.S., France and England. Germany, which continued to be a two different country during the Cold War, was gathered under a single roof in 1990 after the collapse of the Berlin Wall on 9 November 1989.

Almanya'nın İhlal Karnesi Violation Report of Germany

Göçmen Politikaları ve Hukuk Dışı Uygulamalar

Almanya'daki Türk Nüfusunun Tarihsel Süreci

Çeyrek yüzyıl içinde iki büyük savaştan da yenilgiyle ve ağır şartlar içeren antlaşmalarla ayrılan Almanya, 20. yüzyılın ikinci yarısına girilirken yeni bir sayfa açmış ve bir kez daha küresel bir aktör olma yolunda dev adımlar atmaya başlamıştır. Ancak genç erkek nüfusunun önemli bir bölümünü savaşta kaybeden Almanya bu süreçte ciddi bir işgücü ihtiyacı ile karşılaşmış, bu sebeple dış ülkelerden misafir işçi alımına karar vermiştir. İtalya, Yunanistan gibi ülkelerden de işçi alımı gerçekleşmekle birlikte Almanya'nın bu süreçteki işçi ihtiyacını büyük ölçüde Türkiye karşılamıştır.

İlk kez 1961 yılında yapılan bir sözleşme ile başlayan işçi alımları kapsamında Türkiye'den Almanya'ya 1973 yılına kadar 600 bin işçi göçü gerçekleşmiştir. 1973'teki petrol krizi sebebiyle alımlar durdurulduğunda Türk misafir işçilerden (Gastarbeiter) ülkelerine dönmek ya da

Immigration Policies and Illegal Applications

The History of Turkish Population in Germany

Germany, which left with defeat from two big wars and agreements including harsh conditions within quarter of a century, opened a new page and started to take big steps towards once again becoming a global actor at the beginning of the second half of 20th century. But in this process, Germany encountered with a serious need of labor force since a significant portion of young male population was lost during the war. Such a need caused the decision of guest worker recruitment from foreign countries. While worker recruitment was also made from Italy and Greece, widely Turkey met the need of worker of Germany in this process.

Worker recruitment first started with an agreement signed in 1961 and until 1973, 600 thousand labor migration took place. When the recruitment was stopped due to oil shock in 1973, it was asked from Turkish guest workers (Gastarbeiter) to decide

Almanya’da kalmak arasında seçim yapması istenmiştir. Böylece özellikle 1974 yılında Türk işçilerin büyük çoğunluğu Türkiye’deki ailelerini de yanına almış ve böylece yeni bir süreç başlamıştır. Almanya’daki Türk nüfusu 80’li yıllarda da artmaya devam etmiş, ancak bu süreçte Almanya’ya göç ekonomik gerekçelerden çok 12 Eylül sonrası dönemin siyasî atmosferi içerisinde gerçekleşmiştir.

Bugün Almanya’da bulunan Türk sayısı 3 milyon civarındadır. Bu rakam Almanya’daki toplam nüfusun yaklaşık %3’üne tekabül etmektedir. Ancak bunların önemli bir bölümü Almanya vatandaşlığına geçtiğinden, Almanya’daki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı 2 milyon civarındadır.

Entegrasyon/Uyum Politikaları

70’li yılların başlarından itibaren başgösteren ekonomik krizle birlikte göçmen işçilere bürokratik güçlükler çıkartılmaya başlanmış, taşınma yasakları getirilmiş, ailelerin bir araya gelmesini engelleyen uygulamalar devreye sokulmuş ve işten çıkartmalar hızlanmıştır. İşsiz kalan göçmenlerin oturma izni alma ve yeni iş bulma süreçleri yine bürokrasideki oyalayıcı uygulamalarla uzatılmış ve göçmenler ekonomik açıdan çıkmaza sokularak geri dönmeleri hedeflenmiştir.

Özellikle 1980’lerde, Almanya’ya çalışmak için gelen göçmen nüfusun tümüyle geri dönmesinin artık imkansız olduğu anlaşıldığında entegrasyonla ilgili tartışmalar gündeme gelmiş, ancak bu tartışmalar entegrasyondan çok asimilasyona yönelik fikirlerin gelişmesine yol açmıştır. Bu durum göçmen olmanın getirdiği başka birçok sorunla da boğuşmak durumunda kalan Türklerin Alman toplumundan izole olmasına yol açmış ve uygulanan politikalar neticesinde Türk nüfus giderek daha çok içine kapanmış ve gettolaşmıştır. Bu durum özellikle ikinci nesil genç nüfusta derin kimlik bunalımlarına yol açmış ve suç oranlarını arttırmıştır. Yusuf Adıgüzel Almanya’nın entegrasyona bakışını şu cümlelerle ifade etmektedir:

“Almanya’da dışlayıcı bir etno-kültürel ulusçuluk hakim durumdadır. Bu hakim görüş, aynı zamanda devlet politikasıdır ve göçmenlerin dil ve dinleri başta olmak üzere kültürel değerlerini tehdit olarak görmektedir. Müslüman

whether they wanted to stay or turn back to Turkey. Thus, especially in 1974, a great majority of Turkish workers took along their families who were living in Turkey and a new process started. Turkish population in Germany continued to rise also in 1980s but due to the political atmosphere after the coup of September 12, rather than economic reasons.

Today, there are around 3 million Turkish people in Germany. This corresponds to 3% of total population. However, since a considerable part of them took German citizenship, there are around 2 million official Turkish citizens in Germany.

Integration/Adaptation Policies

Together with the economic crisis which appeared at the beginning of 1970s, bureaucratic hurdles started to be put in front of the migrant workers; ban to relocation was started to be applied; applications preventing the families to get together were enabled and firings were accelerated. The process of getting residence permit and finding new job for unemployed immigrants was prolonged via dilatory applications in bureaucracy. Thus, the return of immigrants was aimed by placing them in an economic dilemma.

When it was realized especially in 1980s that it was impossible for all of the immigrant population, who came to work to Germany, to turn back, discussions regarding the issue of integration came to the forefront. However, such discussions led to development of the ideas of assimilation more than integration itself. This situation caused Turkish people, who also needed to struggle with many other problems arising from being immigrant, to isolate themselves from German society. Furthermore, Turkish population gradually turned in on itself and ghettos appeared in result of the applied policies. Such a situation caused identity crisis and increased crime rates especially among second generation young population. Yusuf Adıgüzel states the point of view of Germany regarding integration by the following sentences: “An exclusivist ethnocultural nationality is dominant in Germany. This dominant view is also the state policy which sees the cultural values and especially

göçmenler ile devletler arasındaki kimlik pazarlığı Fransa'da din, Almanya'da ise dil merkezli yürütülmektedir. Bu sebeple Almanya, uyum ve entegrasyon için göçmenlerin ana dillerini sistemli ve düzenli olarak konuşmaları ve öğrenmelerini desteklememekte, zaman içinde azalarak ortadan kalkmasına zemin hazırlamaktadır.”

Kendi toplumlarında homojen bir kültürel yapıya sahip olmayan Avrupa devletleri, ülkelerinde bulunan ve farklı coğrafyalardan gelen göçmenlerin entegrasyon sürecinde ütöpik bir homojen kültür hedefini dillendirmektedir. Bu da gerek Almanya'da gerek diğer Avrupa ülkelerinde bir kabul kültürünün geliştirilememiş olmasından kaynaklanmaktadır.

Nitekim Almanya'da uyum politikaları tek taraflı olarak yürütülmüş, devlet yalnızca kendi düşünceleri etrafında şekillenen politikalarını Türk ve diğer yabancılara uygulama gayreti içine girmiştir. Bu süreçte göçmenlerin fikirlerini alma ihtiyacı hissedilmemiştir. Uyumun yalnızca yasalarla gerçekleştirilemeyeceği gerçeği bugün Almanya tarafından görmezden gelinmeye devam etmektedir. Türklerin Almanya'ya gelişinin üzerinden yarım yüzyıldan fazla bir zaman geçmiş olmasına karşın hala “uyum”dan bahsedilmesi de başlıbaşına bir sorundur.

Almanya devleti Almanlar ve göçmenler arasında çiftstandartlı bir yaklaşımı benimsemektedir. Öyle ki,

the language and religion of immigrants as threat. The identity bargaining between Muslim immigrants and states is done based on religion in France, and language in Germany. Thus, Germany does not support immigrants to talk and learn their mother tongue systematically and orderly for the sake of adaptation and integration. This causes the languages to decay and disappear in time.”

European countries which are not having a homogenous cultural structure in their own societies express a utopian target of homogenous culture during the process of integration of the immigrants who came from different geographies. This is due to the fact that an acceptance culture could not be developed either in Germany or in other European countries.

In fact, the adaptation policies in Germany were conducted one-sidedly and the state was in an endeavor to apply these policies, which were shaped according to only its own ideas, to Turkish and other foreigners. The need of getting the opinion of immigrants was not felt during this process. Today, it is till ignored the fact that adaptation can not only be materialized by laws. Despite that it passed more than half a century since the coming of Turkish people to Germany, it is out-and-out problem that it is talked about ‘adaptation’.

The state of Germany adopts an approach with double standard between Germans and immigrants. Such that, while immigrants are equal to Germans in responsibilities and obligations, they are not equal in opportunities and rights. In fact, Germany did not accept until the enactment of the Migration Law in 2005 that it was a country of immigrants. Instead, it treated people as ‘foreigners’ whom it lived together around half a century. Political, academic and media authorities did not hesitate from using this word. German media also played a negative role via its approach and language during the integration process. It was reported heavily that Turkish immigrants, especially who came in 1990s and 2000s, did not want to adapt to Germany, refuse the adaptation and they are an incompatible society. Such reports played a role feeding and deepening the prejudices in German society. Süleyman Arslan writes the followings in that regard:

göçmenler Almanlarla sorumluluk ve yükümlülükte eşitken, imkan ve haklarda eşit değildir. Zaten Almanya 2005 yılında Göç Yasası'nı çıkartıncaya kadar bir göçmen ülkesi olduğunu kabullenmemiş ve yaklaşık yarım yüzyıl birlikte yaşadığı insanları "yabancı" olarak görmüştür. Siyaset, akademi ve medya mercileri bu kavramı kullanmaktan çekinmemiştir.

Entegrasyon sürecinde Alman medyası da yaklaşım biçimi ve kullandığı dil ile olumsuz bir rol üstlenmiştir. Özellikle 90'lı ve 2000'li yıllarda Türkiye'den gelen göçmenlerin Almanya'ya uyum sağlamak istemediği, uyumu reddettiği, uyumsuz bir topluluk olduğu yönündeki haberler yoğun olarak verilmiş, bu da Alman toplumundaki önyargıları besleyen ve derinleştiren bir rol üstlenmiştir. Süleyman Arslan bu konuda şunları yazmaktadır:

"Alman entegrasyon tartışması, medyanın da gönüllü desteğiyle tümüyle kültürel farklılığın giderilmesi üzerine bina edilmiş bulunmaktadır. Bu görüş, Almanya'daki Türk toplumunu bir cemaat halinde görmeye yatkındır. Buna göre, Almanya'daki Türk toplumu, kendisini var eden ulusal ve manevi değerlerinden uzaklaşmalı ve Almanya'ya özgü değerleri benimseyerek çoğunluk toplumunun içinde erimelidir. Tamamen ütopyik varsayımlara ve ideolojik saplantılara dayanan bu yaklaşımın entegrasyon olarak ilan edilen olguya ne denli yabancı ve uzak olduğu açıkça görülmektedir. Entegrasyon, dünyada göçle ilgili kurum ve kuruluşların, akademisyenlerin ve dolaylı da olsa yargı organlarının yaklaşımlarına göre, hak, fırsat ve ödevlerin eşit olarak paylaşıldığı ve dağıtıldığı bir durumun gerçekleşmesi ile ve zaman içinde gerçekleştirilebilecektir."

Entegrasyon tartışmaları Alman medyasında da sürekli tartışılmış, basın-yayın organları yayımladıkları haber ve "bilimsel" makalelerle Türklerin entegrasyona direndikleri ve tehlikeli insanlar oldukları gibi iddialar sürekli olarak işlenmiştir. Ayhan Kaya bu konuda şunları söylemektedir:

"1997 Nisan ayında muhafazakar eğilimli Alman haftalık dergisi Der Spiegel'in kapak konusu Almanya'da yaşayan Türk gençleriydi. Büyük tepkilere yol açan bu haberde Türk gençlerinin çok büyük bir bölümünün kökten-dinci, milliyetçi ve şiddet yanlısı olduğu

in responsibilities and obligations, they are not equal in opportunities and rights. In fact, Germany did not accept until the enactment of the Migration Law in 2005 that it was a country of immigrants. Instead, it treated people as 'foreigners' whom it lived together around half a century. Political, academic and media authorities did not hesitate from using this word. German media also played a negative role via its approach and language during the integration process. It was reported heavily that Turkish immigrants, especially who came in 1990s and 2000s, did not want to adapt to Germany, refuse the adaptation and they are an incompatible society. Such reports played a role feeding and deepening the prejudices in German society. Süleyman Arslan writes the followings in that regard:

"The discussion of German integration is entirely built upon the elimination of cultural differences with also the voluntary support of the media. Such a point of view is prone to see the Turkish society in Germany as a single community. Accordingly, Turkish society in Germany should move away from national and spiritual values generating their society and instead, should dissolve in the majority society via adopting the values peculiar to Germany. It can be seen easily how such an approach, which entirely depends on utopian assumptions and ideological fixations, is unfamiliar and distant to the so called notion of integration. According to the approaches of the agencies and institutions,

belirtilmiş; Türklerin çokkültürlü (multicultural) Alman toplumuna uyum sağlayamadıklarından söz edilmiştir. ‘Tehlikeli Yabancı: Çokkültürlü Toplumun Sonu’ (Gefährlich Fremd: Das Scheitern der multi-kulturellen Gessellschaft) şeklinde bir kapak başlığı taşıyan bu dergi içerisinde yer alan görüşler günümüzde Almanların, Almanya içinde yaşayan Türkler hakkında sahip oldukları genel düşüncelerini yansıtmaları bakımından çok önemlidir. Kaldı ki, bu görüşler sadece haftalık bir dergide yayınlanmamış ayrıca ‘bilimsel’ verilerle dolu akademik bir çalışma olarak da yayınlanmıştır. Wilhelm Heitmeyer, Joachim Müller ve Helmut Schöder’in ‘Cezbeden Fundamentalizm’ (Verlockender Fundamentalismus, 1997) adlı yapıtlarında da Almanya’da Türk gençleri arasında yaygınlaşan dinsel içerikli ve milliyetçi hareketler ‘ayrıntılı’ bir şekilde anlatılmıştır. Her iki çalışmada da okuyucuya verilen mesaj ‘Farklı bir kültürden ve farklı bir dinden gelen Türklerin çokkültürlü Alman toplumuna entegre olamadıkları’ yönündedir. Bu nedenledir ki bundan yaklaşık on yıl önce bir kurtarıcı olarak görülen ‘çokkültürlü toplum’ projesi muhafazakar basın tarafından bir anda rafa kaldırılabilmiştir ve bunun sorumlusu olarak da bu projeye uyum sağlayamayan Türkleri göstermiştir.”

Nazan Aksoy ise olaya başka bir açıdan yaklaşarak göçmen işçilerin Almanya’nın yeniden kalkınmasında ve bugün geldiği noktadaki rolüne değinmiş ve “... yabancı işçi olmadan Alman ekonomik refahı gerçekleşemez; iş saatlerinin azalması, emeklilik yaşının düşürülmesi, Almanya’nın yeniden silahlanması mümkün olamazdı” demiştir.

Yabancı işçi konusunda resmî çevreler sürece pragmatik yaklaşırken, toplum tabanında yüzyıllardır var olan, özellikle Türklere karşı korku ve düşmanlık algısı, toplumun sürece olumsuz bakmasına sebep olmuştur.

16 Türklere Karşı Oluşturulan Suni Algılar ve Önyargı

Alman toplumunda yabancılara, özellikle de Türklere karşı büyük bir önyargı hakimdir. 80’li yıllardan bugüne kadar, farklı tarihlerde yapılan pek çok araştırma, Alman toplumunun Türklere karşı olumsuz kanaatlere sahip

academicians, and even though indirectly, the judicial bodies in relation to immigration around the world, integration can be realized in time through accruing of a situation where rights, opportunities and obligations are shared and distributed equally.”

The issue of integration has also been discussed constantly in German media. In that regard, press organs perpetually discuss via published news and ‘scientific’ articles that Turkish people resist to integration and they are dangerous. In relation to this issue, Ayhan Kaya remarks the followings:

“The cover story of the bien-pensant weekly magazine Der Spiegel on April 1997 was Turkish youth living in Germany. In this news, which created huge reactions, it was written that a very large portion of the Turkish youth is fundamentalist, nationalist and pro-violent. It was also added that Turkish people can not adapt to the multiculturalist German society. The opinions taking place in this magazine, which had once the cover title of ‘Dangerous Foreigner: The End of the Multiculturalist Society’ (Gefährlich Fremd: Das Scheitern der multi-kulturellen Gessellschaft), are very important in terms of reflecting the general ideas of contemporary Germans regarding Turkish people living in Germany. Besides, these opinions were not only published in a weekly magazine but also published as an academic work full with ‘scientific’ data. The religious and nationalist movements becoming widespread among Turkish youth living in Germany were also depicted ‘in detail’ by Wilhelm Heitmeyer, Joachim Müller and Helmut Schöder’s work called Tempting Fundamentalism (Verlockender Fundamentalismus, 1997). In both of these examples, the message which is given to the reader is that ‘the Turkish people coming from a different culture and religion can not integrate to the multiculturalist German society’. This is why the project of ‘multiculturalist society’, which was seen as a saver ten years ago, could in a while be shelved by conservative media while the responsibility of the failure was put on the Turkish people who could not adapt to the project.”

Nazan Aksoy, via approaching the issue from a different standpoint, mentioned the role of the workers in re-development and the current position

olduğunu, hatta ciddi anlamda düşmanlık beslediğini ortaya koymaktadır. Örneğin Allensbach ve EMNİD enstitüleri tarafından 1988 yılında Federal Almanya’da yapılan araştırmaya göre, Türkler Almanların %5’i tarafından sempatik, %46’sı tarafından antipatik bulunurken, bir yabancıyla dost olabileceğini söyleyen katılımcıların oranı %60 iken bu yabancı bir Türk ise oran %38’e düşmektedir. Bu tablo 90’lı ve 2000’li yıllarda da değişmemiş, 11 Eylül sonrasında ise İslam karşıtlığı da belirgin biçimde öne çıkmaya başlamıştır.

Öte yandan yakın zamanda yapılan bir araştırma bu algının devam ettiğini göstermektedir. Bertelsmann Vakfı tarafından yapılan araştırma, İslam’ın Alman toplumundaki algılanışına dair çarpıcı sonuçlar ortaya koymaktadır. Buna göre; katılımcıların %60’ı toplumdaki din çeşitliliğini bir zenginlik olarak görmekte, ancak yine de daha yüksek bir oran; yani %64’lük kesim toplumdaki birçok çatışmaya din farklılığının sebep olduğunu düşünmektedir. Almanya’nın batısında araştırmaya katılanların %51’i, İslam dinini daha çok bir tehdit olarak görmektedir. Bu oran, eski Doğu Almanya kentlerinde %57’ye çıkmaktadır., Almanya dâhil 13 ülkede, 14 bin kişi üzerinde yapılan araştırmada katılımcılar yaklaşık 100 soruya cevap vermiştir. Almanya etabındaki katılımcıların %19’u Yahudiliği de bir tehdit olarak görmektedir.

Medya ve siyasî mercilerin yaklaşım ve uygulamalarıyla oluşturulan bu suni algılar toplum içerisinde kamplaşmalara sebebiyet vermekte, bu da şiddet olaylarına zemin hazırlayan en önemli faktörlerden biri olmaktadır.

Eğitim Hayatında Yaşanan İhlaller

Almanya’daki eğitim sistemi, göçmenler açısından büyük sosyal eşitsizliklerin yaşanmasına sebebiyet vermektedir. Çokkültürlü bir toplumda tekkültürlü bir eğitim politikasının uygulanması sebebiyle ülkede yaşayan milyonlarca göçmen sağlıklı bir eğitim hakkından mahrum kalmaktadır.

Siyasî merciler, göçmenlerin ülkelerine döneceği öngörüsü sebebiyle eğitim hayatında yaşanan çiftstandardın ortadan kaldırılması adına hayata geçirilmesi gereken politikaları sürekli ertelemiştir. Eğitim hayatında başarısızlık duygusu

of Germany, and said that “... without the existence of foreign workers, the German prosperity could not come true; the decrease of working hours, the reduction of retirement age and re-armament of Germany could not be possible.”

While the official circles have a pragmatic approach to the issue of foreign workers, the sense of fear and enmity -especially against Turkish people- which has been existent at the community base since centuries caused that the society has a negative approach towards the process.

Artificial Perceptions and Prejudice Against Turkish People

There is dominance of a big prejudice against foreigners, especially the Turkish ones, in German society. Many different researches which have been done since 1980s show that German society has negative opinions and even serious enmity against Turkish people. For instance, according to the research done by Allensbach and EMNİD institutes in Federal Germany in 1988, Turkish people were seen as sympathetic by 5% and antipathetic by 46% of German people. Furthermore, while 60% of them say that they could be friend with a foreigner, the number decreases to 38% if this foreigner was a Turkish person. This picture did not change also in 1990s and 2000s. After September 11, the opposition against Islam distinctly started to come to the forefront.

On the other hand, a research done recently shows that such a perception still continues. The research done by the Foundation of Bertelsmann presents striking results in the perception of Islam in German society. According to this, 60% of the respondents see religious diversity as a wealth. However, a higher ratio, 64% of them think that religious differences cause many conflicts in society. 51% of the respondents from the west part of Germany see Islam as more of a threat. This ratio increases up to 57% in former east German cities. In a research done in 13 countries, including Germany, 14 thousand people answered around 100 questions. 19% of the German respondents see also Judaism as a threat.

yaşayan ve bu sebeple dışlanan göçmen ailelerin çocukları kötü alışkanlıklar, şiddet, marjinal yaşam biçimi ve işsizlikle çevrelenmiş bir hayatın içine itilmektedir.

Eğitim hayatında yaşanan sorunların başında, ilkokul dördüncü sınıfta öğretmenler tarafından yapılan ve kişinin eğitim hayatında belirleyici olan yönlendirme sürecinde yapılan ayrımcılık gelmektedir. Bu konuda UHİM heyetinin Almanya'daki temasları çerçevesinde görüştüğü Avrupalı Türk Demokratlar Birliği (UETD) Yönetim Kurulu Üyesi Avukat Hayrullah Özcan, kurumumuza şu bilgileri vermiştir:

“Eğitim hayatında yabancı kökenlilerin –Almanya’da bunların tamamına yakını Türklere oluşturuyor- yaşadığı bölgelerdeki okullarda yabancı öğrencilerin %95’i akademik çalışma yapamayacakları okullara yönlendiriliyorlar. Almanya’da ilkokul 4. sınıfta öğrencilere bir yönlendirme yapılıyor ve bu yönlendirmeye göre eğitim hayatlarının ilerleyen safhalarında nerede olacakları belirlenmiş oluyor. İlkokulun ardından üç çeşit okul var. Bunlar; 1. Gymnasium, 2. Realschule, 3. Hauptschule’dir. Bu üç çeşit okuldan yalnızca gymnasiumlara yönlendirilen öğrencilerin üniversite okuma şansı yüksek, diğer iki tip okulda eğitim alıp üniversiteye girme yüzdesi çok düşük. Realschuleler daha ziyade meslekî alana yönelik eğitim veriyor. Hauptschuleler ise daha yetersiz görülen öğrencilere eğitim veriyor. İşte bu noktada Türk kökenli çocuklarımızın büyük çoğunluğunun

These artificial perceptions created by the approaches and applications of media and political authorities cause polarization in the society, which becomes one of the main factors paving the way for the acts of violence.

Violations in Education Life

The education system in Germany causes big social inequalities for immigrants. Due to the application of monocultural education policy in a multicultural society, millions of immigrants are lacking the right of a healthy education.

Political authorities have always postponed the policies which are necessary to actualize in order to eliminate the double standard experienced due to the anticipation that immigrants would turn back to their own countries. The children of immigrant families, who are excluded due to the feeling of failure in education life, are pushed into a life which is surrounded by bad habits, violence, marginal life styles and unemployment.

The discrimination practiced during the process of orientation, which is conducted by teachers at fourth year of primary school and which will be decisive for the education life of a person, is the primary problem in education life. As a part of their contact in Germany, the council of UHİM met with lawyer Hayrullah Özcan, who is also the member of the Union of European Turkish Democrats (UETD), and he gave the following information to our institution:

“In education life, at schools in regions where people of foreign origin -almost all of them are Turkish ones in Germany- live, 95% foreign students are directed to the schools in which they can not do any academic work. There is an orientation made for the fourth year primary school students and according to this, it is decided where these students will be in later stages of their education life. There are three types of schools after the primary one: 1. Gymnasium, 2. Realschule, 3. Hauptschule. Among these schools, only the students who are directed towards gymnasium have high change of university education, meanwhile the percentage of university entrance is very low for the ones who take education

bu hauptschulelere yönlendirildiğini söyleyebilirim.”

Eğitim sisteminde bu üç okul türü dışında bir de zihinsel ve fiziksel engellilerin eğitim gördüğü ‘sonderschule’ler bulunmaktadır. İşte bu okullarda da herhangi bir engeli bulunmadığı halde “öğrenme güçlüğü” gerekçe gösterilerek onbinlerce Türk çocuğu eğitim almaktadır. Bu noktada özellikle Almanca noktasındaki yetersizlik gerekçe gösterilmektedir. Diyanet İşleri Türk İslam Birliği (DİTİB) yetkilisi Pedagog Halide Özkurt ise, “gizli ayrımcılık” olarak tanımladığı bu duruma dair UHİM heyetine şunları söylemiştir:

“Eğitim sisteminde ilkökul 4. sınıfta yapılan yönlendirmede ayrımcılık devreye giriyor. Özellikle Türk çocuklar özel eğitim sınıflarına tavsiye ediliyor. Yalnızca bilinçli aileler buna karşı çıkıyor. Özel eğitim sınıflarına tavsiye edilen çocuklar içerisinde benim tanıdığım birçok çocuk doktor oldu. Sadece Almancaları yetersiz görüldüğü için bu sınıflara tavsiye edilmişlerdi. Bu durumu ‘gizli ayrımcılık’ olarak tanımlayabiliriz. Bu gibi durumlar uzun yıllar takip gerektiren durumlardır.”

Resmî veriler, Almanya’da eğitim çağındaki Türk çocuklarının çok büyük bir kısmının ‘realschule’ ve ‘hauptschule’lerde eğitim gördüğü ve 30 bin civarında çocuk ve gencin de ‘sonderschule’lerde özel eğitim sınıflarında bulunduğunu ortaya koymaktadır. Buna karşılık nüfusla kıyaslanamayacak kadar az sayıda Türk çocuğu, kendisini üniversiteye taşıyacak ‘gymnasium’larda eğitim görmektedir.

Eğitiminde yaşanan bir diğer sorun ise ülkede bulunan ve farklı dine mensup olan milyonlarca insanın kendi inançları doğrultusunda din dersi alamamasıdır. Almanya’da 3 milyonu Türkiye kökenli 4 milyon civarında Müslüman yaşamaktadır. Bunların yaklaşık 1 milyonunu eğitim çağındaki çocuk ve gençler oluşturmaktadır. Bu rakamlara göre İslam Almanya’da Hristiyanlık’tan sonra en yaygın dindir. Buna karşın İslamiyet resmî din olarak tanınmamakta ve hiçbir kurum dini cemaat olarak tanınmamaktadır. Buna karşın Türkiye kökenli Alevîlere cemaat statüsü verilmiş ve din derslerini kendi inançlarına göre Almanca

from the other two types of schools. Realschule rather gives an education for professional field. Hauptschule gives education for less eligible students. At this point, I can say that, a great majority of our children with Turkish background are directed towards these Hauptschule.”

Besides the three types of schools mentioned above, there is also ‘sonderschule’ where mentally and physically challenged students are educated. Tens of thousands of Turkish children receive education in such schools despite they do not have any challenge but just because that they have ‘learning disability’. At this point, especially the lack of German language is shown as a reason. Pedagog Halide Özkurt, an official from Religious Affairs Turkish-Islamic Union (DİTİB), defined this situation as a ‘secret discrimination’ and said the followings to the council of UHİM:

“A discrimination comes into play during the orientation process at fourth year of primary school in education system. Especially Turkish students are advised for special education classes. Only the conscious families react to that. Many children whom I know and who were suggested for these special education classes became doctors later on. They were only suggested to these schools because that their German was seen inadequate. We can define such a situation as a ‘secret discrimination’. Such situations necessitate long years of follow-up.”

According to official data, a major part of Turkish

olarak vermelerine olanak sağlanmıştır. Aynı sorun üniversitelerin ilahiyat fakülteleri için de geçerlidir. Almanya'da Protestan ve Katolik ilahiyat fakültelerinin sayısı 40 civarındayken İslam ilahiyatı eğitimi veren tek bir fakülte bulunmamaktadır.

İrkçılık ve Yabancı Düşmanlığı

Son yıllarda Avrupa'da tırmanışa geçen ırkçı görüşler giderek tehlikeli bir boyut kazanmaktadır. Bu tehlikeli sürecin en yakıcı boyutlarıyla yaşandığı ülke olarak Almanya ön plana çıkmaktadır. Almanya'da tarihsel süreç içerisinde katı bir etnik kimlik oluşturulmuş, kan bağına vurgu yapılmış ve vatandaşlık kanunu oldukça katı kurallara bağlanmıştır. 50'li ve 60'lı yıllarda refah düzeyinin artması ve hayat şartlarının belirgin biçimde iyileşmesi, yabancı düşmanlığının yaygınlaşmasını önlemiştir. Ancak 1973'teki petrol krizi ve yabancı işçi sayısının milyonlara ulaşması yabancı düşmanlığını körüklemiştir.

Yapılan araştırmalar da Almanya'daki ırkçılık ve yabancı düşmanlığının korkutucu boyutlara ulaştığını teyid eder niteliktedir. Almanya'daki Sosyal Demokrat Parti'ye yakınlığıyla bilinen Friedrich-Ebert Vakfı tarafından yapılan 'Merkez'in Dönüşümü' başlıklı araştırmaya göre, aşırı sağcı görüşleri savunan Almanların oranı 2012 yılı sonunda iki sene öncesine göre %8,2'den %9'a yükselmiştir. Yabancı ve göçmen karşıtlığı, işsizliğin yüksek olduğu Almanya'nın doğu eyaletlerinde daha yaygın olarak görülmektedir. İki yıl önce bu eyaletlerde aşırı sağcı görüşleri savunanların oranı %10,5 iken 2012 yılında bu oran %16'ya yükselmiştir.

Alman kamuoyunun %36'sı, "Yabancılar, yalnızca sosyal devlet sistemimizi istismar etmek için buraya geliyorlar" düşüncesini onaylamaktadır. Bu görüşte olanların oranı Doğu eyaletlerinde %53,9'u bulurken, Batı eyaletlerinde bu oran %31,4'tür. Araştırmayı yapan biliminsanları Elmar Brähler ve Oliver Decker, aşırı sağ tehlikesinin sadece Neonazi gruplarla sınırlı olmadığını, günlük yaşamın her alanında aşırı sağcı fikirlerin izlerinin görülebildiğini belirtirken, "Bu, toplumun merkezinin bir sorunudur" görüşünü kaydetmişlerdir. Uzmanlar, yabancı düşmanlığının eğitimsiz kişilerde daha yaygın olduğuna işaret ederken, aşırı sağla mücadelede eğitimin kilit rol oynadığını vurgulamışlardır.

school-age children in Germany receive education at 'realschule' and 'hauptschule' and around 30 thousand children and teenager are at 'sonderschule'. Instead, when the population is taken into account, a few amount of Turkish children go to 'gynasium' which carries to university.

Another problem experienced in education is that millions of people living in the country and belonging to different religions can not receive lessons in religion in line with their belief. There are around 4 million muslims in Germany, of which 3 million have Turkish background. Nearly 1 million of the muslims are children and teenagers at education age. According to this figure, Islam is the second prevalent religion after Christianity in Germany. In spite of this, Islam is not recognized as an official religion and no institution is recognized as a religious community. Having said that, Alevi people with Turkish origin gained the status of being a community and they have the opportunity to teach their religious lessons in German and according to their belief. The same problem is valid for theology faculties at universities. The number of the Protestant and Catholic theology faculties is around 40, while there is not a single faculty giving education in Islamic theology.

Racism and Xenophobia

Racist ideas, which escalated in recent years in Europe, gradually gain a dangerous dimension. Germany comes to the forefront as a country where such a dangerous process is experienced with its most bitter dimensions. A strict ethnic identity was created within the historical process in Germany; the blood tie was emphasized and the citizenship law was tied to very harsh conditions. Increase in prosperity level and distinct improvement in living conditions throughout 1950s and 60s prevented the proliferation of xenophobia. But, the oil shock in 1973 and that the fact that amount of foreign workers reached to millions instigated xenophobia.

In fact, the researches tend to confirm that racism and xenophobia in Germany reached to alarming proportions. According to the research titled 'Transformation of the Center' conducted by Friedrich-Ebert Foundation, which is known to be

2011'de Almanya'daki İslam karşıtlığını inceleyen devlet televizyonları ARD ve WDR, ülkedeki Federal Kriminal Daire'nin İslam düşmanı saldırılar konusunda hiçbir istatistiğin bulunmadığını ortaya koymuştur. İçişleri Bakanlığı'nın ırkçı internet sitelerini de izlemediğini tespit eden televizyonlar, "Bu konuda başka tarafa bakmayı tercih ediyoruz" yorumunda bulunmuşlardır. Konuyu değerlendiren Alman devlet televizyonları ARD ve WDR, yaptıkları değerlendirmede, "Camiler kundaklanıyor, Müslümanları öldürme çağrısı yapılıyor, ne Kriminal Daire istatistik tutuyor, ne bakanlık izlemeye alıyor. Devlet ne ateşle saldıran kundakçıları ne de manevî kundakçıları ciddiye alıyor." ifadelerini kullanmıştır.

UHİM heyetinin Diyanet İşleri Türk İslam Birliği-DİTİB'in Almanya'nın Köln kentindeki genel merkezinde gerçekleştirdiği görüşmede, kurum yetkilileri Ayten Kılıçarslan, Halide Özkurt ve Ulrich Paffrath, Almanya'da İslamofobinin geldiği noktaya dair önemli bilgiler vermiştir. Halide Özkurt, Almanya'da 2006 yılında ayrımcılığa karşı, 2012 yılında ise nefret suçlarına karşı yasa çıkartıldığını, ancak bu yasaların içeriğinde "antisemitizm" in bir ifade olarak var olmasına karşın "İslamofobi"nin yer almadığını belirtmiştir. Almanya'da ırkçı faaliyetlerle ilgili olarak stk'ların siyasî partilerden daha vahim hale geldiğini öne süren Özkurt, bununla birlikte bu stk'ların antisemitik faaliyetler içerisine girmediklerini çünkü toplumda bu tip faaliyetlerin karşılık bulmadığını, İslam konusunda ise böyle bir toplumsal tabanın olmadığı ifade etmiştir. Özkurt konuyla ilgili olarak şunları söylemiştir:

"İslamofobiye karşı duran Alman kökenli bireyler ve kurumlar da var. Maalesef Türk toplumu bu konuda yeterli bilince sahip değil. Almanya'ya gelen ilk kuşaklar bu gibi durumlara tepki vermiyordu. Sonraki kuşaklar ise bu konulara yeterince duyarlı değil. Biz DİTİB olarak Almanya'nın 15 eyaletinde 'Eyalet Gençlik Birlikleri' kurduk ve bu kapsamda bilinçlendirme çalışmaları yapıyoruz."

IGMG Genel Sekreteri Oğuz Üçüncü, UHİM heyeti ile yapılan görüşmede Avrupa ve Almanya'da ırkçılığın geldiği noktayı şöyle özetlemiştir:

"İrkçılığı politika olarak benimseyen, İslamofobik politikalarıyla bilinen partiler Avrupa'nın pek çok ülkesinde

close to Social Democratic Party in Germany, the ratio of Germans who support extreme right-wing opinions as of 2012 increased from 8.2% to 9% during the last two years. The opposition against foreigners and immigrants is more common in eastern states of Germany where unemployment is high. Two years ago, the ratio of people who were supporting extreme right-wing opinions was 10.5%, while this ratio increased to 16% in 2012. 36% of German public opinion approves the statement that "Foreigners come here just exploit our welfare state system." The ratio of people who have the same opinion reaches to 53.9% in eastern states, while the same ratio is 31.4% in western ones. Scientists who conducted the research, Elmar Brähler and Oliver Decker, remark that the danger of extreme right-wing is not only limited to Neo-nazi groups but it is possible to see the marks of extreme right-wing opinion in every aspect of a daily-life. They add that "This is the problem of the center of the society." Experts argue that xenophobia is more common among uneducated people, which shows that education has a key role in struggle with extreme right-wing.

State televisions ARD and WDR investigated the opposition against Islam in Germany in 2011, and they presented that Federal Criminal Office has no statistics regarding assaults against Islam. The TVs ascertained that Interior Ministry does not follow the racist internet sites and they commented that "We prefer to look another direction in this regard." ARD and WDR evaluated the situation and argued that "Mosques are instigated; it is summoned to kill the Muslims and neither Criminal Office keeps statistics nor the ministry takes under review. The state does not take seriously neither the fire raisers who attack with fire nor the immaterial fire raisers."

During the meeting carried out by the council of UHİM, which took place at headquarters of Religious Affairs Turkish-Islamic Union (DİTİB) locating in Cologne in Germany, the agency officials Ayten Kılıçarslan, Halide Özkurt and Ulrich Paffrath gave important information regarding the current situation of Islamophobia in Germany. Halide Özkurt stated that a law against discrimination was enacted in Germany in 2006 and a law against hate crimes was enacted in 2012,

İktidar ya da iktidar ortağı oldular. İsveç, Norveç, Danimarka, İsviçre bunlardan birkaçı. Yani bu anlayış çok yaygın olarak kendisine zemin buluyor. Almanya'nın Eski Merkez Bankası Müdürü Thilo Sarrazin Türklere hakaretlerle dolu bir kitap yazdı, 2 milyon sattı. Daha da vahimi toplumun üçte ikisi Sarrazin'in yazdıklarının doğru olduğunu düşünüyor. Sarrazin parti kursaydı %18-25 bandında bir oy oranına sahip olacaktı. Yani bu söylem toplumun merkezine oturmuş durumda."

Öte yandan azınlıklar konusu da Almanya'da önemli bir sorun olarak ortaya çıkmıştır. Almanya azınlık konusunu bir dayatma aracı olarak kullanabilmek adına kendi ülkesinde Sorblara ve Danimarka kökenlilere azınlık statüsü vermiştir. Böylece Almanya azınlık konusunda kendisini olumlu örnek göstererek politika üretmektedir. Ancak Almanya'da azınlık statüsü verilen bu unsurların sayısı 100 bin kişi civarındadır. Almanya'da yaşayan 3 milyon Türkün yanı sıra Çingeneler, Museviler, Polonyalılar ya da diğer unsurlar azınlık statüsüne sahip değildir. Bu da Almanya'nın azınlık konusunda ne kadar samimi olduğunu ortaya koymaktadır.

İnanç Hürriyeti, Toplumsal Yaşam, İş Hayatı ve Barınma Alanında Yaşanan İhlaller

Özgürlük ve demokrasi konusunda dünya ülkelerine talimatlar vermekten çekinmeyen Almanya, bu değerleri

but these laws do not include the notion of 'Islamophobia', despite they include the notion of 'anti-semitism'. Özkurt argued that non-governmental organizations became worse than the political parties in terms of activities related to racism in Germany. She also added that these organizations do not involve in anti-semitic activities since such activities are not reciprocated in public and there is no such social base about the issue of Islam. Özkurt said the followings regarding the issue:

"There are also German individuals and institutions standing against Islamophobia. Unfortunately, the Turkish society does not have enough awareness in this issue. The first generations were not responding to such situations. The latter generations are not sensitive enough to these issues. As DİTİB, we established the 'State Youth Associations' in 15 German States and we are working for raising awareness in that regard."

During the meeting with council of UHİM, the General Secretary of IGMG, Oğuz Üçüncü summarized the level where racism in Germany has reached:

"Political parties adopting racism as a politics, and known for their Islamophobic policies became either government or government partner in many European countries. Sweden, Norway, Denmark, Switzerland are just few of them. In other words, this understanding finds ground to itself very commonly. The former head of the Central Bank of Germany, Thilo Sarrazin, wrote a book which is full of insults for Turkish people and the book sold 2 million. Which is worse is that two third of the society thinks that what Sarrazin wrote is correct. If Sarrazin established a political party, he would have voting rate in the band of 18-25%. Shortly, this discourse seems seated in the center of the society."

On the other hand, the issue of minorities has also emerged as an important problem in Germany. To be able to use this issue as an imposition tool, Germany gave minority status to Sorbs and Danish people. Thus, Germany produces policies by showing itself as a positive example in terms of the minority issue. But the ones who are given minority status in Germany are only around 100 thousand.

kendi ülkesinde yaşayan insanlara yansıtma konusunda isteksiz davranmaktadır. UHİM heyeti Almanya’da gerçekleştirdiği görüşmelerde Müslümanların inanç hürriyeti açısından ciddi sıkıntılarla karşı karşıya kaldığını ortaya koyan örneklerle karşılaşmıştır.

IGMG Genel Sekreteri Oğuz Üçüncü, Hannover’de 2005-2011 yılları arasında Cuma günleri cami girişinde Müslümanların aranması ve kimlik kontrolüne tabi tutulması örneğini hatırlatarak UHİM heyetine şu açıklamalarda bulunmuştur:

“Cuma namazı girişlerinde kimlik kontrolü yapılıyordu. İnsanlar kurt köpekli polislerin arasından camiye giriyorlardı. İslam’a ve Müslümanlara yapılan böylesi bir müdahale normal sayılıyor. İstanbul Beyoğlu’ndaki bir kiliseye pazar ayinine gelen Hristiyanlara böyle bir kontrol yapıldığını düşünebilir misiniz? Bu gibi uygulamalarla toplumda da bir algı oluşturuluyor. Örneğin aynı apartmanda oturduğunuz komşunuz sizi sürekli polis kontrolünde görürse hakkınızda ne düşünebilir?

Devleti kutsayan anlayıştan beslenen yapılar Almanya’nın hukuksuz yaklaşımlarına, devletle sorun yaşamamak için refleks göstermiyor. Ama böyle davrandığınızda da bir şey değişmiyor, bu hukuk dışı uygulamalar devam ediyor. O kurumlara mensup insanlar da camiye girerken aranıyorlar. ‘Saklayacak bir şeyimiz yok’ deniyor. Kimsenin saklayacak bir şeyi yok ama bu, devlete bu hakkı vermez. Böyle bir durumda kişi ve kurumların mahremiyetleri kalmaz, bu mantık yanlıştır.”

Üçüncü, “Madem Suudi Arabistan’da kilise yok, o zaman Almanya’da da cami olmasın.”, “Bakın Afganistan’a, Bangladeş’e! Orada yaşasaydınız daha mı iyiydi?” gibi söylemlerin Almanya’da çok yaygın olduğunu ifade ederken, İçişleri Bakanlığı tarafından düzenlenen 1. Alman İslam Konferansı’nda kendilerine “Müslümanların okumaması gereken kitaplar” listesi verildiğini belirtmiştir:

“Bize ‘okunmaması gereken kitaplar’ listesi sundular. Listede Seyyid Kutub, Yusuf el-Karadavi, Üsame bin Ladin, Emine Şenlikoğlu, Murad Hofmann gibi isimler vardı. Biz bu duruma mukavemet gösterince

Besides 3 million Turkish people living in Germany, Gipsies, Jews, Polish people or others do not have the minority status. This shows how sincere Germany is regarding the issue of minority.

Violations Experienced in the Area of Freedom of Belief, Social Life, Work Life and Housing

Germany, which does not abstain from giving instructions to other countries around the world about freedom and democracy, behaves reluctant to reflect these values to the people living in it. During the meetings, conducted by the council of UHİM in Germany, the council encountered with examples which show that Muslims are facing with serious inconveniences in terms of the freedom of belief. The General Secretary of IGMG, Oğuz Üçüncü, reminded that Muslims had been searched and subjected to identification controls at the entrance of the mosque in Hannover on fridays in between 2005-2011. He also made the following statements to the council of UHİM:

“Identification controls were performed at the entrance of friday prayers and people were entering to the mosque after the police with wolf dogs. Such an interference to Islam and Muslims is accepted as normal. Can you imagine that such a control is done to Christians who come to sunday service at a church in Beyoglu, in Istanbul? A perception is created also in the society via such applications. For

ikinci konferansa davet edilmedik. Bu tip toplantılarda sürekli 'İslam'ın aydınlanması'ndan bahsediliyor. Üniversitelerde Hristiyan ilahiyat fakültelerinde müfredata devlet karışmıyor fakat İslam ilahiyatı eğitimi verilen fakültelerde müfredata devlet müdahale ediyor."

IGMG Teşkilatlanma Birimi'nden Av. Naci Hüseyin Türk ise bir avukat olarak Almanya'da Müslüman çocukların sünnet edilmesinin yasaklanması ile ilgili hukukî süreci takip ettiğini ve bu hukuksuzluğun ara çözümlerle kapatılmaya çalışıldığını şu cümlelerle izah etmiştir:

"Ben avukat olarak sünnetin yasaklanması ile ilgili davayı takip ettim. Hakim karar vermemek için elinden geleni yaptı. Sonra da ara bir çözüm buldu. Çocuğunu sünnet ettiren aile "suçsuz" bulundu. Bu yüzden davanın bir üst mahkemeye gitme ihtimali de ortadan kaldırılmış oldu."

Anti-Rassismus Informations-Centrum-NRW (ARIC-NRW) Başkanı Hartmut Reiners ise başörtülü bayanların kamu görevlisi olamamalarına işaret etmiş ve "Başörtülü öğretmenin çalışmaması yasağı yaygınlaştırılmaya çalışılıyor. En çok ayrımcılığa uğrayanlar Müslüman kadınlar. Erkeklerle ilgili problem ise genelde isim oluyor." demiştir.

UHİM heyeti ile görüşen Avrupalı Türk Demokratlar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi Av. Dr. Hayrullah Özcan, bir müvekkilinin karşı karşıya kaldığı bir hadiseyi şöyle anlatmıştır:

"Türk bir müvekkilim kiraladığı hobi bahçesinden basit gerekçelerle çıkartılmak istenmiş. Bahçeyi kiralamak için verdiği 7 bin Euro'ya karşılık, bahçenin değeri müvekkilimin verdiği iddia edilen zarardan ötürü sıfırın altında gösterilerek müvekkilim ayrıca borçlu çıkartılmaya çalışılmış. Şu anda bu konuyla ilgili davamız sürüyor. Bu bir mobbing örneğidir. Türk müvekkilimin bahçesinin etrafındaki diğer bahçelerin sahipleri olan Almanlar hem müvekkilimi aralarından çıkartmak hem de bahçeyi bedavaya getirerek kendileri almak istiyorlar."

Yine UHİM heyetinin Almanya temasları çerçevesinde görüştüğü DİTİB'den Halide Özkurt ve IGMG'den Av. Naci Hüseyin Türk de başörtülü bayanların havuz, fitness vb. spor komplekslerine kayıt yaptırırken başörtüleri sebebiyle sıkıntı yaşadıklarını, bir kısmının bu komplekslere kabul edilmediği bilgisini vermişlerdir

example, what can your neighbor think about you if he/she sees you always with a police escort? The structures, fed from an understanding which blesses the state, do not show reflexes to the illegal approaches of Germany in order not to have any problem. But nothing changes if you behave like that and such illegal applications continue. People who belongs to such structures are also searched before entering the mosques. It is said that 'we do not have anything to hide'. No one has anything to hide but, this does not give the state to behave like this. Otherwise, people and institutions would not have any privacy. This logic is false."

Üçüncü says that there are some common expressions in Germany like "Since there is no church in Saudi Arabia, let not have any mosque in Germany also.", "Look at Afghanistan, look at Bangladesh! Would it be better to live there?", etc. He also said that at the first German Islamic Conference organized by the Interior Ministry, it was given a list of 'the books that Muslims should not read':

"They submit us a list of 'the books that should not be read'. There were names like Sayyid Qutb, Yusuf al Qaradawi, Usama bin Ladin, Emine Şenlikoğlu, Murad Hoffman in the list. Since we resisted to this situation, we were not invited to the second conference. In such meetings, they always talk about the 'enlightenment of Islam'. The state does not involve in the curricula of Christian theology faculties but there is interference to the curricula of Islamic theology faculties."

Lawyer Hüseyin Türk from the organizational unit of IGMG explains that he follows the jurisprudential process regarding the ban of Muslim children's circumcision. He also explains with the following words how this illegality is tried to be covered by interim solutions:

"I, as a lawyer, followed the case of the ban of circumcision. The judge did everything to not to rule on. Then, an interim solution was found. The family who circumcised their child was found 'not guilty'. Thus, it was prevented that the case would go to a higher court."

The head of the Anti-Rassismus Informations-Centrum-NRW (ARIC-NRW), Hartmut Reiners,

Almanya Freiburg Pedagoji Yüksekokulu tarafından Baden-Württemberg eyaletinde gerçekleştirilen ve 745 şirket ile işveren üzerinde yapılan araştırmada göçmen gençlere yönelik uygulanan ayrımcılığın boyutları görülmektedir. Araştırmadan çıkan sonuçlara göre şirketlerin %35,1'i başörtülü kadınları işe almak istemediğini belirtirken, %12,4'ü de dindar Müslümanlarla herhangi bir şekilde münasebet içinde olmak istemediğini ifade etmiştir. Ankete katılanlar buna gerekçe olarak da müşterilerin rahatsız olabileceği ve başörtülü kişilerin çalışma ortamını olumsuz etkileyebileceğini göstermiştir. Araştırma ile birlikte ortaya çıkan diğer önemli bir nokta da eşcinsellere gösterilen müsamahanın Müslümanlara gösterilmemesidir. Buna göre araştırmaya katılan şirketlerin sadece %4,5'i eşcinsel birini işe almak istemediğini ifade etmektedir.

Konuyla ilgili SWR kanalına açıklamada bulunan Prof. Dr. Albert Scherr, işverenlerin işçi alırken kişilerin sadece yeteneklerine ve teknik becerilerine göre değil, aynı zamanda etnik kökenine ve dinî inancına da dikkat ettiğini söylemiştir. Uzun yıllar ayrımcılık üzerine araştırmalar yapan Prof. Dr. Albert Scherr, bazı işverenlerin dolaylı yollardan da ayrımcılığa başvurduğunu ifade ederek şunları söylemiştir:

"Şirketlerin %94'ü Almanca'nın önemli olduğunu ifade ederken, %76'sı Almanca anadilinin önemli olduğunu belirtiyor. Bu da bir nevi ayrımcılık oluyor aslında. Çünkü göçmen çocuklar Almanca'yı iyi öğrenmelerine rağmen anadilini kendileri belirleyemiyorlar. İşverenler bu sayede bir kişinin Alman vatandaşı olmasına rağmen Alman kökenli olup olmadığına bakıyor."

UHİM heyetinin Almanya'daki temasları çerçevesinde edinilen bilgiler, yabancı kökenlilerin ev kiralama, satın alma, apartman ve komşuluk ilişkileri gibi konularda da ayrımcılığa maruz kaldıklarını doğrulamaktadır.

IGMG'den Av. Naci Hüseyin Türk, barınma ihtiyacını karşılamak için ev arayan Müslüman ailelerin sıkıntı yaşadığını söylerken, Avrupalı Türk Demokratlar Birliği-UETD Yönetim Kurulu Üyesi Av. Dr. Hayrullah Özcan, kültürel farklılıklar üzerinden bir söylem geliştirildiğini ve bunun ciddi bir sorun olarak lanse edildiğini ifade etmiş ve şu örneği vermiştir:

"Örneğin bizim kültürümüzde eve girerken ayakkabı

pointed that the ladies wearing headscarf can not be public officer and said that "It is tried to make it common that a teacher with headscarf should not work. Women are the ones who are discriminated most. The problem that men is facing is the issue of having foreign names."

Lawyer Dr. Hayrullah Özcan, who is the member of the board of Turkish Democratic Union met with the council of UHİM and told an incident that one of his clients faced with:

"A Turkish client of mine was asked to be removed from the hobby garden rented by him. The reasons were simple. Despite the 7 thousand Euro given by my client to rent the garden, the value of the garden was tried to be shown under zero due to the so called harm claimed to be caused by my client and by this way, my client was tried to be shown in debt. The related case is still continuing. This is also an example of mobbing. The Germans owning the gardens which are surrounding the garden of my client try to get my client out of the way and also to buy the garden so cheaply."

Again during the meetings of the council of UHİM in Germany, Halide Özkurt from DİTİB and lawyer Naci Hüseyin Türk from IGMG gave information that ladies with headscarf are having difficulties while registering themselves to swimming pools, fitness etc. sport complexes, and even some of them are not accepted to these complexes.

The proportions of discrimination applied towards young immigrants can be seen from the research done by the University of Education Freiburg (Pädagogische Hochschule (PH) Freiburg). The research, including 745 companies and employers, was conducted in the state of Baden-Württemberg. According to the results of the research, 35.1% of the companies stated that they do not want to hire women with headscarf, while 12.4% of them stated that they do not want to have any contact with religious Muslims. The respondents justified their answers by arguing that their clients might be uncomfortable and women with headscarf can affect the work environment negatively. Another important point revealed by the research is that the tolerance shown towards homosexuals is not shown to Muslims. Because, only 4.5% of the companies stated that they do not want to hire a homosexual person.

çıkartılır ve evde ayakkabı ile gezilmez. Ancak Almanlarda böyle değildir. Bu durum dahi apartman hayatında Almanlar açısından sorun teşkil ediyor, bir sorun olarak algılanıyor.”

UHİM heyetinin görüştüğü kurumlardan Anti-Rassismus Informations-Centrum (ARIC) ise yabancı kökenlilerin yaşadığı sıkıntılar ve kendilerine gelen şikayetlerden hareketle konu ile ilgili bir rehber kitap hazırlamıştır. “Ev Ararken Eşit Haklar-Göçmenlere Öneriler” başlıklı kitapçık, göçmenlere ev ararken maruz kaldıkları olumsuz muameleler karşısında nasıl hareket etmeleri gerektiği konusunda yol göstermektedir.

Yaşam Hakkına Müdahale: Irkçı Şiddet ve Neonazi Cinayetleri

Almanya'da yabancı düşmanlığının 70'li yıllarda tırmanışa geçmesi ile şiddet içeren ırkçı saldırılar yaşanmaya başlamış ve Neonazi örgütleri oluşmaya başlamıştır. Yeraltı örgütlerinin şiddet eylemlerinin hukuka uygun biçimde karşılık görmemesi, siyasî mercilerin olayları görmezden gelen, el atından destekleyen tavırları sebebiyle başta Almanya olmak üzere Avrupa ülkelerindeki ırkçı faaliyetler zamanla yerüstüne çıkmaya, toplumsal taban bulmaya, kamuoyunu etkilemeye ve siyasî arenada boy göstermeye başlamıştır. Daha önce temelleri atılan ırkçı saldırılar, iki Almanya'nın birleşmesi ile 90'lı yıllarda giderek yaygınlaşmış ve 2000'li

Prof. Dr. Albert Scherr made explanations to SWR about the subject and said that employers do not only take into account the abilities and technical skills of people while hiring them but also consider the ethnic background and religious belief. Prof. Dr. Scherr, who has been conducting researches about discrimination for many years, stated that some employers can discriminate via indirect ways and he added the followings:

“94% of the companies state that German is important while 76% of them state the importance of the German as a mother tongue. This is a kind of discrimination actually. Because, despite the immigrant children learn German very well, they can not decide their mother tongue. By this way, employers look if a person is having German background despite that this person is German citizen.”

The information gathered through the contacts of the council of UHİM in Germany verifies the fact that people with foreign background are facing with discrimination in hiring and buying an apartment, and also in the relations of neighbourhood. In that regard, lawyer Naci Hüseyin Türk from IGMG said that Muslims who are looking for an apartment are having difficulties, while lawyer Dr. Hayrullah Özcan from the board of Turkish Democratic Union (UETD) expressed that a discourse is created through cultural differences and this is introduced as a serious problem. He also gave the following example:

“For example, in our culture, shoes are taken off when entering home and we do not walk with shoes inside the house. But it is not like that for Germans. Even this situation creates problem from the point of Germans or sensed as a problem while living together in a building.”

The Anti-Rassismus Informations-Centrum (ARIC), which the council of UHİM has met, prepared a guidebook based on the difficulties experienced by foreigners and the complaints notified to them: The booklet titled “Equal Rights while Searching a House-Suggestions to Immigrants” guides immigrants how to behave against negative treatments while searching a place to live.

yıllarda Avrupa'nın ve özelde Almanya'nın bir gerçeği haline gelmiştir. Neonazi faaliyetleri şiddet eylemleri şeklinde kendini gösterirken, söylem ve etkinliklerinin kamusal ve toplumsal alanda karşılık bulmasıyla ırkçılık ve yabancı düşmanlığı yabancı kökenlilerin tüm yaşam alanlarını içine alacak şekilde etkinlik alanını genişletmiştir. Siyasî temsilden barınmaya, inanç hürriyetinden eğitime kadar çok geniş bir sahada görülen yabancı düşmanlığı medyanın da etkisiyle toplumsal meşruiyet kazanmıştır.

Başta Alman medyası olmak üzere, Avrupa medyası, kendi topraklarında gerçekleşen hukuk ve insanlık dışı olaylara karşı gerekli duruşu sergilememektedir. Kendi coğrafyası dışındaki gelişmelerde insan haklarını koruma gerekçesiyle müdahil olan, başka ülkeler için demokrasi karneleri ve gelişme raporları hazırlayan siyasî merciler ve sivil toplum kuruluşları da Almanya'daki ırkçı şiddeti görmezden gelmektedir.

1975-85 yılları arasında Almanya'da bulunan gazeteci yazar Murat Çulcu'nun Hürriyet gazetesinin Avrupa baskısında yayımlanan yazı dizisi daha sonra Türkiye'de "Neonazizmin Suçüstü Tutanakları" adıyla yayımlanmıştır. Çulcu Almanya'da bulunduğu yıllarda, Türkiye'den Almanya'ya göç eden ve farklı alanlarda çalışan pek çok kişi ile görüşmeler gerçekleştirmiş ve ülkede olup biten hadiseleri kayda almıştır. Bugün tarihsel bir belge niteliği taşıyan bu çalışmada yer alan tanıklıklar, yabancı düşmanlığı ve Neonazi terörünün daha o yıllarda yaşandığını ortaya koymaktadır. Aradan geçen 30 yılı aşkın zaman zarfına karşın, Almanya'da yaşayan özellikle Türk göçmenlerin yaşamın her alanında ayrımcılığa maruz kaldığı gerçeği değişmemiştir.

Almanya'da 1990 ile 2011 yılları arasında işlenen ırkçı cinayetlerin sayısı ile ilgili farklı rakamlar telaffuz edilmekle birlikte, Aralık 2013'te emniyet birimlerinin şüpheli dosyaları yeniden incelemesinden sonra bu rakamlar güncellenmiştir. Aralık 2013'e kadar resmî olarak açıklanan 60 rakamının gerçeği yansıtmadığı, 1990-2011 yılları arasında işlenen ırkçı cinayetlerin sayısının aslında 746 olduğu belirtilmiştir.

Neue Osnabrücker Zeitung adlı yerel gazetenin

Intervention to the Right of Live: Racist Violence and Neo-nazi Homicides

With increase in xenophobia in Germany in 1970s, racist attacks including violence began to be experienced and Neo-nazi formation started to emerge. The racist activities in Europe especially in Germany started to be visible, to find a social base, to affect the public opinion and to appear in political arena, since the acts of violence by underground organizations were not responded legally, and due to the attitudes of political authorities in the form of negligence and/or underhanded support. The racist attacks, whose foundations were laid before, gradually became common by the union of two Germany in 1990s and they became a reality of Europe, especially Germany, in 2000s. While Neo-nazi activities manifest themselves in the acts of violence, by the positive response to Neo-nazi discourse and activities in public and social space, racism and xenophobia increased the radius of action in the way that it includes all living spaces of foreigners. Xenophobia, which is existent in a very wide area from political representation to housing, from the freedom of belief to education, has gained a social legitimacy with also the influence of media.

The European media, especially German media, does not show the necessary stance against illegal and inhuman events happening in their own countries. Also the political authorities and civil society organizations, which involve in the events taking place outside of their own geography and

haberine göre, Federal Kriminal Dairesi ve Eyalet Kriminal Daireleri, ülkede 1990-2011 yılları arasında “şüpheli” olarak kayıtlara geçen 3 bin 300 cinayeti yeniden mercek altına almıştır. Gazeteye konuşan İçişleri Bakanlığı’nın bir sözcüsü, elde edilen bulgulara göre 746 cinayette ırkçı ve yabancı düşmanı motif tespit ettiklerini duyurmuştur.

Sivil toplum örgütleri ve göçmen teşkilatları uzun yıllardır; Almanya’da işlenen ırkçı cinayetlerin sayısının resmî kurumlar tarafından düşük gösterilmeye çalışıldığını belirtmişlerdir. STK’lar, “Alman emniyet birimlerinin sağ gözü kör” diyerek, polisin ırkçıları görmezden geldiğini ileri sürmüş ve eleştirmiştir. Sayının yukarı yönde düzeltilmesi bu şüpheleri kuvvetlendirmiştir.

Almanya’da 2000’li yıllarda işlenen ve 8’i Türk 10 kişinin hayatını kaybettiği failimeçhul cinayetleri işlediği iddia edilen Nationalsozialistischer Untergrund–NSU (Nasyonal Sosyalist Yeraltı Teşkilatı)’nın hayatta kalan kadın üyesi Beate Zschaepe’nin Kasım 2011’de bir banka soygunundan sonra yakalanmıştır. Diğer iki üye Uwe Mundlos ve Uwe Böhnhardt’ın polis tarafından kısırılmaları üzerine intihar etmeleri, Beate Zschaepe olaydan dört gün sonra teslim olması ve bu süre zarfında örgüte ait evin yakılması, örgüt evinde yıllar önce işlenmiş failimeçhullere ait delillerin bulunması, uzun yıllar boyunca pek çok cinayet, bombalama ve banka soygunu olayına karıştığı iddia edilen örgütün bu kadar uzun bir süre boyunca yakalanamamış olması akıllarda soru işaretleri bırakmıştır. Öte yandan Anayasa Koruma Dairesi’nin, örgütün faaliyetlerine devam etmesi ve bu kadar uzun bir süre boyunca yakalanmamış olmasında ihmalinin bulunduğu konusundaki şüpheler çok kuvvetlidir.

Siyaset ve medya organları uzun yıllar boyunca cinayetlerin Türklerin kendi içlerindeki hesaplaşmaları ile ilgili olduğunu ileri sürmüş, cinayetlerin mafya tarafından işlendiği, insan kaçakçılığı, uyuşturucu ticareti yapan ya da kara para aklayan çetelerle ilgili olduğu gibi iddialar sürekli vurgulanmıştır. Ancak cinayetlerin aşırı sağcı yeraltı grupları tarafından işlenmiş olabileceği hiçbir zaman ihtimal olarak görülmemiştir.

Olayla ilgili dava halihazırda devam etmekle birlikte, Türkiye Hükümeti tarafından sürecin adalet getirmeyeceği, yargılamanın tarafsız olmadığı dile getirilmiştir. Duruşmalara

development reports for the other countries, ignore the racist violence in Germany.

The article series of Murat Çulcu, which was published in the European edition of *Hurriyet* newspaper, was later on published as a book in Turkey under the name of *Red-Handed Records of Neo-nazism*. Murat Çulcu is a journalist and writer who lived in Germany between 1975 and 1985. Çulcu had organized meetings with many people who were working in different areas and who migrated from Turkey to Germany. He had also recorded the events which were happening at that time in the country. Testimonies taking place in that work, which now has the qualification of being a historical document, present that xenophobia and Neo-nazi terror were experienced even in those years. Despite that more than 30 years has passed since then, the reality that especially Turkish immigrants in Germany are exposed to discrimination in every area of life did not change.

Despite that different figures are pronounced regarding the number of racist homicides committed between 1990 and 2011 in Germany, these figures were updated after the investigation of the suspicious files by police units on December 2013. It was announced that the official figure 60 homicides which was pronounced until that date was not reflecting the reality since the real number of the racist homicides committed between 1990 and 2011 was actually 746.

According to the local newspaper *Neue Osnabrücker Zeitung*, Federal Criminal Bureau and State Criminal Bureaus re-examined 3 thousand 300 homicides which were registered as ‘suspicious’ between 1990 and 2011. A spokesman of the Interior Ministry, who talked to the newspaper, announced that according to the findings they identified racist and xenophobic motives for 746 homicides.

For many years, civil society and immigrants’ organizations have been remarking that the racist homicides in Germany are tried to be shown less by official institutions. Civil society organizations have been arguing that “The right eye of the German police units is blind” meaning the police ignores the racists and they criticized that. The upward correction of the homicide numbers strengthened these suspicions.

katılacak gazetecilerin akreditasyon sürecinde Türkiye’den başvuruda bulunan gazetecilere uygulanan ayrımcı uygulamalar, duruşmalarda kadın sanık Beate Zschaepe’nin çiklet çiğnemesi, duruşmalara sürekli ara verilmesi gibi göstergeler, yargılamanın ciddiyetten uzak bir şekilde sürdürüldüğü kanısını güçlendirmektedir.

İrkçı saldırılarla ilgili son derece önemli noktalardan biri de, yabancıların maruz kaldığı saldırıların çok büyük bir kısmının resmî düzeyde münferid olarak algılanması ve yalnızca aşırı sağ gruplar ve Neonazi örgütlerinin eylemlerinin nefret suçu olarak kabul edilmesidir. Bu durumda, yabancı kökenlilerin yaşamın her alanında ve her gün karşılaştıkları binlerce hadise nefret suçu kapsamında değerlendirilmemektedir. Bu da bu sorunun gerektiği gibi ele alınmasını, gerekli müeyyidelerin hayata geçirilmesini engellemektedir. Ayrıca ırkçı saldırılarda çok ağır suçlar işleyen saldırganlara hafif cezalar verilmesi de sorunu derinleştirmektedir.

Prof. Dr. Şefik Alp Bahadır ırkçı saldırıların hukukî süreçlerinde yaşanan bu sorunla ilgili olarak şunları kaydetmektedir:

“... nefret dürtüsüyle yabancılara karşı işlenen suçlar (nefret suçları) konusunda eskiden beri etkin bir karartma politikası uygulanmaktadır. Alman Ceza Kanununun 130. Maddesi, her ne kadar halkın bir bölümüne karşı nefreti körükleyici veya halkın bir bölümünün onurunu kırıcı davranış veya yayınlara karşı ceza müeyyideleri öngörse de, bu müeyyideleri ‘kamu barışını bozmaya uygun’ ibaresi ile sadece aşırı sağ siyasî gruplara ve Neonazilere karşı uygulanır kılmıştır. Alman toplumunda yaygın yabancı düşmanlığının dürtüsüyle yabancılara karşı işlenen suçlara ise, bunlar münferid olaylar olarak algılandığı için ceza kanununun adli suçlara öngördüğü diğer müeyyideleri uygulanmaktadır. Bundan dolayı da Alman Polis İstatistikleri, diğer birçok AB ülkesinin aksine, yabancılara karşı işlenen nefret suçlarını ayrı bir kategori olarak özdeşleştirip yayınlamamaktadır. Öte yandan Federal Anayasayı Koruma Kurumu (Bundesverfassungsschutz) da sadece aşırı sağ eğilimli siyasî grupların işlediği ırkçı ve yabancı düşmanlığı içeren suçları yayınlamakta ve böylece yabancılara karşı günlük yaşamda işlenen nefret suçlarının esas büyük bölümünü gözardı etmektedir. Böylece de yabancılara karşı işlenen nefret

Beate Zschaepe was arrested after a bank robbery on November 2011. She was the surviving female member of Nationalsozialistischer Untergrund-NSU (National Socialist Underground Organization, NSUO) that was asserted to commit the unsolved homicides in which 10 people, of whom 8 were Turkish, died in 2000s in Germany. The followings put question marks in the minds: suicide of the other two members, Uwe Mundlos and Uwe Böhnhardt, after they were cornered by police, submission of Beate Zschaepe four days after the incident and meanwhile the incineration of the house belonging to the organization, detection of the evidences in the house related to the unsolved homicides committed years ago, the fact that the organization which was asserted to involve in many homicides, bombing and bank robbery could not be caught for quite a while. On the other hand, the suspicions are so strong that Constitutional Protection Agency has neglect due to the fact that NSUO continued its activities and could not be caught for quite a while.

Political and media organs have asserted for many years that the homicides are related to revenge among Turkish people themselves. It has also constantly pointed that the homicides are committed by mafia and they are related to the gangs dealing with human trafficking, drug trafficking or money laundering. However, it was never presumed that the homicides could be committed by extreme right-wing underground groups.

Though the related case still continues, the Turkish Government depicted that the process will not bring justice since the trial is not objective. The indicators like the discriminatory applications during the accreditation process of journalists who applied from Turkey to attend the trials, the female suspect Beate Zschaepe chews gum during the trials, the trials are constantly paused strengthen the suspicions that the trial is continued unserious.

Another very important point related to racist attacks is that a large portion of them is perceived individual at official level and only the activities of extreme right-wing groups, Neo-nazi organizations are accepted as hate crime. In that case, thousands of incidents that people with foreign background come across every day in every area of life are not assessed

suçlarının vahameti gizlenmekte, gerekli ve uygun önleyici tedbirlerin alınması da zorlaştırılmaktadır. Halbuki uluslararası kuruluşlar, özellikle de Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı'nın (AGİT) Demokratik Kurumlar ve İnsan Hakları Ofisi ile Avrupa Konseyi'nin Irkçılık ve Hoşgörüsüzlükle Mücadele Komisyonu (ECRI), Almanya'dan uzun zamandan beri ırkçılık ve yabancı düşmanlığı dürtülü nefret suçlarıyla mücadeleyi arttırmasını, bu suçlar için ceza kanununa ağırlaştırılmış müeyyideler eklemesini ve özellikle de bu suçların düzenli istatistiklerle takip edilip kamuoyunun bilgilendirilmesini istemektedirler.”

Can kayıplarıyla neticelenen ırkçı saldırılar öteden beri Alman devlet yöneticileri tarafından hak ettiği şekilde eleştirilmemiş ve çoğu kez de görmezden gelinmiştir. Örneğin Almanya Eski Başbakanı Helmut Kohl, Mölln ve Solingen katliamlarından sonra, yabancı düşmanlığına karşı düzenlenen gösterilere katılmamış ve “Böyle bir taziye turizmi benim için yabancı bir şey” şeklinde talihsiz bir beyanat vermiştir.

Resmî istatistiklerde bir suçu bir Alman işlediğinde özel olarak belirtilmemekte, fakat bir yabancı suç işlediğinde suçu işleyenin yabancı olduğu polis kayıtlarında ve resmî raporlarda özel olarak belirtilmektedir. Basın da olayları bu şekilde yansıtmaktadır. Aynı şekilde yabancıların sosyal güvenlik sistemine katkılarının ne oranda olduğu özel olarak belirtilmemekte, fakat sistemden ne oranda yararlandıkları özel olarak belirtilmektedir. Bu da toplumda yabancılara karşı nefret duygularını beslemektedir.

Alman Vakıfları ve Bergama Örneği

Almanya'nın kendi toprakları dışında etkin bir politika izleyebilmesi, bu ülkelerdeki sosyal, siyasî, ekonomik ve kültürel gelişmelere müdahil olabilmesi noktasındaki en önemli kozlarından biri, o ülkelerde faaliyet gösteren Alman vakıflarıdır. Her ne kadar sivil yapılanmalar gibi gözükseler de resmî kanallardan bütçe alan ve faaliyetlerini de bu mercilerin kontrolünde gerçekleştiren Alman vakıfları Türkiye'de de son derece etkindir. Türkiye'nin özellikle uluslararası arenada baskı altına alınmak istendiği alanlarda faaliyet gösteren Alman vakıfları, Kürt meselesi, etnik sorunlar, Alevilik, cinsel özgürlük, eşcinsel hakları,

within the scope of hate crime. This prevents the handling of the problem as it is required and the implementation of the necessary sanctions. Besides, also the imposition of mild punishments to the ones who committed very harsh crimes in racist attacks deepens the problem. Prof. Dr. Şefik Alp Bahadır notes the followings regarding this problem experienced during the legal processes of racist attacks:

“... there has been from of old an active blackout policy on the crimes committed against foreigners with the urge of hate, meaning hate crimes. Even though Article 130 of the German Criminal Code foresees criminal sanctions against the acts or publications insulting a part of the population or inciting hatred against a part of the population, it makes these sanctions only applicable to extreme right-wing political groups and Neo-nazis via the phrase of ‘likely to disrupt the public peace’. Since the crimes against foreigners committed with the urge of xenophobia which is common in German society are perceived as individual incidents, other sanctions of the criminal code foreseen for legal crimes are applied. Hence German Police Statistics, in contrast to many other EU countries, do not announce hate crimes via identifying them as a separate category. On the other hand, Federal Office for the Protection of the Constitution (Bundesverfassungsschutz) also announces the crimes including racist and xenophobia committed by political parties prone to extreme right-wing and so, it ignores the real big part of the hate crimes committed against foreigners in daily life. Thus, the peril of the hate crimes committed against foreigners are hidden. Furthermore, it is made difficult to take the necessary and appropriate preventive measures. However, international organizations especially the Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE), Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR), and European Commission against Racism and Intolerance (ECRI), have been asking for a long time from Germany to increase its struggle against hate crimes committed with the urge of xenophobia and racism, to add aggravated sanctions for these crimes into the criminal code and especially to follow these crimes via statistics and share them publicly.”

demokratikleşme, insan hakları, kadın hakları, kürtaj, doğum kontrolü, ekoloji, çevrecilik, enerji politikaları, nükleer enerji, yatırımlar, işsizlik ve istihdam sorunları, sivil itaatsizlik, göç, sendikal haklar vb. alanlarda etkindirler.

Bir suikast sonucu hayatını kaybeden araştırmacı yazar Necip Hablemitoğlu, Alman vakıfları ile ilgili olarak şu bilgileri vermektedir:

“Türkiye’de faaliyet gösteren Alman vakıfları ve enstitüleri, gerçekte Alman İstihbarat Servisi BND’nin kontrolünde çalışan, tüm masrafları Federal Bütçeden karşılanan ‘taşeron’ NGO’lardır. İşin ilginç tarafı, hemen her vakıf, -sağcı CSU ve solcu PDS dışında- rejime entegre sorunu olmayan mevcut siyasal partilerin birer yan kuruluşudur. Örneğin, Almanya’nın en büyük partilerinden biri olan Hristiyan Demokratik Birliği-CDU, Konrad Adenauer Vakfı’na, Yeşiller ise Heinrich Böll Vakfı’na sahiptir. Aynı şekilde, Sosyal Demokrat Partisi-SPD’nin Friedrich Ebert Vakfı, Hür Demokrat Parti-FDP’nin Friedrich Naumann Vakfı da aynı statü içindeki vakıflar arasında yer almaktadır. Alman Parlamentosu’nda grubu bulunan partilerin bünyesi içindeki bu vakıfların tamamı, iktidar-muhalefet ayrımı yapılmaksızın Federal Hükûmetin ‘Politik Eğitim Fonu’ndan finanse edilmektedir. Bu vakıfların yurtdışı faaliyet giderleri de tamamıyla Federal Hükûmet tarafından karşılanmaktadır. Resmen Alman Hükûmeti’nden yardım alan sözkonusu vakıflar, dış ülkelere ‘Hükûmetdışı Sivil Toplum Örgütleri’ yani NGO olarak takdim edilmektedir. İşte bu vakıflar, 1984’ten itibaren Türkiye’ye gelerek ve de yasal boşluklardan yararlanarak, her biri birer ‘taşeronun taşeronu’ legal Türk NGO’sunun tabelası altında faaliyetlerini sürdürmektedirler.”

Almanya’nın Alman vakıfları aracılığıyla 90’lı ve 2000’li yıllarda İzmir’in Bergama ilçesindeki altın rezervi üzerinde uyguladığı politikalar Türkiye’ye nasıl müdahil olduğunu göstermesi bakımından önemlidir. Necip Hablemitoğlu bu süreci deşifre eden bir çalışma yayımlamışsa da daha sonra bir suikaste kurban giderek hayatını kaybetmiştir.

Almanya sahip olduğu altın rezervi ile finansal açıdan büyük bir avantaja sahiptir. Ancak bunu kullanabilmesi için elindeki mevcut altın stoğuna olan talebin artması, altın üretiminin zayıflatılması ve böylece altın fiyatlarının yükselmesi gerekmektedir. Ancak dünya altın piyasasında etkin olan

Racist attacks ending with loss of life have not been criticized as they deserve and even often they are ignored by German state authorities. For instance, the former prime minister of Germany Helmut Kohl, did not attend the protests organized against xenophobia after the bloodshed in Mölln and Solingen. He also made an unfortunate statement that “Such a tourism of condolence is foreign to me.”

When a German commits a crime, the race of this person is not addressed in official statistics, but when a foreign person commits a crime, it is written in police records and official reports that this person is a foreign. Press reflects the events accordingly. Similarly, contributions of foreigners to the social security system are not particularly remarked but, it is especially remarked how much they benefit from the system. This raises the hatred feelings against foreigners in the society.

German Foundations and Example of Bergama

One of the most important trumps of Germany in relation to adopt an effective policy outside its territory, and to take part in the social, political, economic and cultural developments in other countries is the German foundations which are active in those countries. Even though they are seen as civil structures, German foundations getting budget from official channels and performing their actions under the control of these official authorities are also very active in Turkey. These German foundations are especially active in the areas where Turkey is wanted to be suppressed in international arena. Some of these areas are: the issue of Kurd, ethnic problems, Alevism, sexual freedom, gay rights, birth control, ecology, environment, energy politics, nuclear energy, investments, unemployment and employment problems, civil disobedience, migration, union rights, etc. Turkish historian and writer Necip Hablemitoğlu, shares the following information regarding German foundations:

“German foundations and institutions which are active in Turkey are in reality ‘sub contractor NGOs’ working under the control of German Intelligence Service (BND) and meeting all their expenditures

ABD, Kanada gibi ülkelere bu noktada herhangi bir yatırım uygulayamayan Almanya; Hindistan, Türkiye, Peru ve Gana gibi ülkelerde mevcut rezervlerde yapılacak üretimi baltalamak adına faaliyet yürütmektedir. Bu bağlamda özellikle çevreci hassasiyetleri kullanan Almanya, Türkiye’de Bergama’da yıllardır bu doğrultuda faaliyet sürdürmektedir. (ABD, Kanada gibi ülkelere 100’ün üzerinde altın işletmesi bulunmaktadır.)

Dünya üzerinde 700 civarındaki altın işletmesi için çevreci duyarlılıklarla gerçekleştirilen protesto sayısı birkaçı geçmezken, Türkiye henüz hiç altın üretimi yapmadan Bergama’da çevreci protestolara maruz kalmış, olaylar Batılı medya organları ve siyasîlerin açıklamaları ile dünya gündemine taşınmıştır. Bergama’da yürütülen bu sürecin yönlendiricisi konumundaki ülke olarak Almanya öne çıkmaktadır.

Necip Hablemitoğlu’nun “Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası” adlı çalışmasında alıntılanan “Türkiye Altın Konsepti”, Almanya’nın Türkiye’deki altın işletme faaliyetlerine nasıl hukuk dışı yollarla müdahil olduğunu ve Alman vakıflarının bu süreçte nasıl kullanıldığını gözler önüne sermektedir:

“Federal Alman İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Bakanlığı tarafından hazırlanan ve Ocak 1990’da yayınlanan “Türkiye’de Altın Konsepti’nde şu talimatlar dikkat çekmektedir:

from the Federal Budget. The interesting part is almost all foundations, except right-wing CSU and left-wing PDS, are subsidiary institutions of the existing political parties which do not have the problem of integration to the regime. For instance, Christian Democratic Union (CDU) which is one of the biggest parties in Germany has the Foundation of Konrad Adenauer while The Greens has the Foundation of Heinrich Böll. Similarly, the Foundation of Friedrich Ebert belonging to Social Democratic Party (SDP) and the Foundation of Friedrich Naumann belonging to Free Democratic Party (FDP) also take place among the foundations in the same status. All of these foundations within the parties which have groups in German Parliament, without any distinction between government and opposition, are financed from the Political Education Fund of the Federal Government. Overseas operating expenses of these foundations are also financed by the Federal Government. The foundations which get official help from the German Government are presented to foreign countries as Non-governmental Civil Society Organizations (NGOs). These foundations started to come to Turkey since 1984, benefited from legal loopholes and now they continue their activities behind the signboard of a legal Turkish NGO whose each one of them is a ‘sub contractor of a sub contractor’.”

The policies on the gold reserve of Bergama district in Izmir which were applied by Germany via German foundations in 1990s and 2000s are important to show how Germany is involved in Turkey. Despite that Necip Hablemitoğlu published a work decoding this process, later on he was assassinated and died.

Germany has a very big financial advantage with its gold reserve. But, to use this advantage, demand for its gold stock should increase, gold production should decrease and thus the price of gold should increase. Germany can not impose sanctions on the countries which are active in world gold market like U.S. and Canada (there are more than 100 gold plants in the countries like U.S. and Canada), but it conducts an activity in behalf of undermining the production of existent reserves which will be made in the countries like India, Turkey, Peru and

Eurogold Şirketi'nce Bergama Ovacık'da bulunduğu açıklanan altın yatağı, Almanya açısından gözardı edilmemesi gereken çok önemli bir gelişme olarak algılanmalıdır. Yakında, altın arama faaliyeti sürdüren diğer yabancı şirketlerin yeni yeni altın yataklarını açıklamaları beklenmektedir. Böylece Türkiye, Bergama'dan Truva'ya kadar uzanan Ege hattındaki onlarca altın yatağı ile tüm ülkedeki yüzlerce altın yatağının peşpeşe bulunmasına ilişkin açıklamalarla olumlu yönde sarsılacaktır. Aynı sarsıntı, kaçınılmaz bir biçimde ve olumsuz yönde Alman ekonomisinde de kendini hissettirecektir. Bölgede ekonomik ve siyasal istikrarsızlığını koruyan ve sürdüren bir Türkiye, Almanya açısından yaşamsal önem taşımaktadır. Mevcut statükoyu değiştirebilecek tüm gelişmeler 'tehdit' ve 'risk' olarak algılanmalı ve önlem senaryoları hazırlanarak en pratik ve rasyonel biçimde uygulamaya konulmalıdır.

Türkiye'de altın aramayı ve üretmeyi baştan durdurmak için radikal çevreciliğin tüm söylem ve eylemleri yaşama geçirilecektir. Bu iş için FIAN görevlendirilmiştir. Heinrich Böll ve Gustav Stresemann vakıflarınca da her türlü lojistik destek faaliyeti yürütülecektir. Üniversitelerin Kimya, Çevre ve Maden Mühendisliği bölümlerinden Türkiye'de alan çalışması yapabilecek deneyimli akademisyenler talep edilecektir. Ankara'daki GTZ Ofisi'ne bilgi vermek kaydıyla, programda olmayan ek harcamalar, İzmir'deki Konsoloslüğümüzden nakit olarak karşılanacaktır. Türkiye'ye gidecek delegasyonların güvenlik önlemlerinden de -havaalanında karşılamadan başlanarak yine havaalanında yolcu edilinceye kadar- yine İzmir'deki Konsoloslüğümüz sorumlu olacaktır (beklenilmeyen sorunların çözümünde başvurulacak yetkili diplomatların adları ve telefonları, FIAN tarafından ayrıca yayınlanacak delegasyon yönergesinde yer alacaktır). Delegasyonlar, alan çalışması yapacakları bölgede, kendilerine gösterilen oteller dışında, başka bir yerde konaklamayacaklardır. Delegasyonların, bulundukları hedef bölgede, aynı saatler içinde yerli personelin illegal eylem yapmamasına, özellikle de güvenlik görevlileriyle karşı karşıya kalınmamasına özel dikkat gösterilecektir. Yerli elemanlara ödemelerin limitin FIAN

Ghana. In this context, Germany uses especially the environmental sensibilities, like it has been doing in Bergama for many years.

While the number of protests organized with environmentalist sensibilities against nearly 700 gold plants around the world does not exceed a few, Turkey has exposed to environmentalist protests in Bergama without making any gold production and the events were brought up to the world agenda through Western media organs and statements of politicians. Germany comes to the forefront as the leader country of the process in Bergama.

The 'Turkey Gold Concept' quoted in the work of Necip Hablemitoğlu titled 'German Foundations and Bergama File' unfolds how Germany involves illegally in the activities of gold plant in Turkey and how German foundations are used during such a process

"Inside the 'Concept of Gold in Turkey' which was prepared by the Federal Ministry of Economic Cooperation and Development and published on January 1990, the following instructions stand out:

a) Gold deposit which was announced by Eurogold Company that it was found in Bergama Ovacık should be perceived as a very important development which should not be ignored from the viewpoint of Germany. Soon, it is expected that the other foreign companies which carry on the activity of searching for gold will announce newly gold deposits. Thus Turkey will be shaken positively by the

belirleyecektir. Almanya'ya davet edilecek yerel yöneticilerin, yerel liderlerin, yerel medya mensuplarının ve yerel çevrecilerin tüm yol ve ağırlama masrafları Bakanlığımıza ait olacaktır.

Pek çok ülkede olduğu gibi Türkiye'deki nasyonalistlerin, fundamentalistlerin ve de merkez sağda yer alanların çevreciliğe karşı ilgi ve duyarlılıkları bulunmamaktadır. Kitlesel eylemlerin gerçekleştirilmesi için Bergama'da öncelikle üç Tahtacı-Alevi-Çepni köyü, merkez üssü olarak kullanılacaktır. Ekteki ön araştırma raporunun belirttiği saptamalar çerçevesinde, Türkiye'de sistemin uysal vatandaşları olan sünniler yerine, protest özellikleri nedeniyle sistemin dışladığı alevileri kullanmak, rasyonel bir tercih olacaktır. Dağ köyleri kapsamında kabul edilen Tepeköy, Narlıca ve Pınarköy, ovadaki sünni köyleri ile karşılaştırıldığında ekonomik açıdan daha yoksuldurlar, boş zamanları daha çoktur. Önce bu köylerdeki yerel yöneticilerin harcama prosedürüne uygun biçimde kazanılması gerekmektedir. BfV ve BND'nin 'Alevi Uzmanları'ndan oluşturulan bir Danışmanlar Grubu, FIAN bünyesinde operasyon süresinde görevlendirilecektir. Zeus Atları tartışmalarına asla yol açılmayacaktır ve de bu konuya girilmeyecektir. Operasyonun tüm evrelerinde asıl olan bilgilendirme değil, ajitasyon ve provokasyondur. Operasyon süresinde kullanılacak tüm sloganların, çevreciliğe, yabancı sermayeye karşı duyarlılığı fazla olan sosyalist, anarşist, nasyonal sol kesimin rahatça sahipleneceği söylemlerden seçilmesi gereklidir. Anti-emperyalizm ve yabancı sermaye düşmanlığı bu söylemlerin merkezinde yer almalıdır. Almanya'da akredite tüm sol örgütlerden LfV talimatları doğrultusunda destek vermeleri, Türkiye'deki bağlantıların harekete geçirmeleri istenmiştir. Brüksel'deki DHKP-C örgütü de operasyona destek vermeyi kabul etmiştir."

Almanya bu süreçte politikalarını FIAN adlı kuruluş ve Türkiye'de faaliyet gösteren Alman vakıfları aracılığıyla sürdürmüştür. 1986 yılında kurulan FIAN'ın (Food First Information and Action Network/Önce Gıda Dayanışma ve Eylem Ağı) merkezi Almanya'nın Heidelberg kentindedir. FIAN, uluslararası ihalelerde Alman firmaların rakiplerinin zayıf noktalarını tesbit ederek kamuoyu oluşturmak, dünya üzerinde altın üretiminin önüne geçmek, özellikle enerji alanında yapılacak yatırımları sekteye

announcements related to the successive discoveries of the tens of gold deposits in Aegean line reaching from Bergama to Truva (Troy) together with the hundreds of gold deposits within the entire country. The same shake will inevitably and negatively make itself apparent in German economy. Turkey which keeps and maintains its economic and political instability in the region is vital for Germany. All developments which can change the existent status quo should be perceived as 'threat' and 'risk'. Furthermore, precaution scenarios should be prepared and should be put into effect practically and rationally.

b) All kinds of discourse and activities of radical environmentalism will be actualized to stop the search and production of gold in Turkey before they are started. FIAN has been appointed for this job. All kinds of logistic support activity will be pursued by the foundations of Heinrich Böll and Gustav Stresemann. Experienced academicians, who can conduct field work in Turkey, will be demanded from the Chemistry, Environment and Mining Engineering faculties of universities. Provided that GTZ Office in Ankara is informed, additional expenditures which are not covered in the program will be provided as cash from our consulate in Izmir. Again our Izmir consulate will be responsible from the security measures -starting from meeting at the airport till being sendoff from the airport. (The names and phone numbers of the authorized diplomats, whom to be consulted in solution of unexpected problems, will take place inside the delegation directive which will additionally be published by FIAN). Delegations will not stop over at any hotels, etc. rather than the ones which are shown to them inside the areas where they will make the field work. It will be specifically taken care of that local personnel will not make illegal protests and especially not face with security staff meanwhile delegations are in the target area. FIAN will determine the limits of the payments to local personnel. All travel expenses of local administrators, leaders, media members and environmentalists who are invited to Germany will be financed by our ministry.

c) As in many other countries, nationalists, fundamentalists and the supporters of center right

uğratmak gibi amaçlarla faaliyet yürütmektedir. Bergama'daki altın madeninin işletilmesinin önlenmesi için yürütülen süreçte aktif rol alan FIAN daha önce de Hindistan'ın Maharaştra eyaletinde kurulması planlanan Narmada Barajı'nı ve Çin'de inşa edilecek Üç Boğaz Barajı'nı sabote etmek için kampanya yürütmüştür. Türkiye'de GAP projesi ve Ilısu Barajı için de benzer faaliyetler sürdürmüştür. Bu süreçlerde sözkonusu yatırımların çevreye büyük zarar vereceği, bölge halkının yerinden edileceği, kültürel mirasın yok edileceği gibi söylemler üzerinden hareket edilmiştir.

FIAN, Türkiye'de yönlendirdiği yerli unsurlar aracılığıyla önce 90'ların başından itibaren "Yabancı Sermayeye Hayır", "Siyanürlü Altınla Ölmek İstemiyoruz", "Emperyalist Eurogold Defol" gibi sloganlarla çevresel bir duyarlılık oluşturmaya çalışmış, ardından konu yargıya intikal ettirilmiştir. Bu süreçte yargıya da baskı uygulanarak kamuoyu oluşturulmuştur. Özellikle yerel ve ulusal basın kullanılmış, Alman akademisyenlerin bilimsellikten uzak açıklamaları bilimsel rapor gibi sunulmuş, yanlış ve yanlış bilgilerle kamuoyu yönlendirilmiştir. Yine Türkiye'den ve Avrupa'dan akademisyenlerin katıldığı konferans, sempozyum vb. bilimsel toplantılar düzenlenerek sürecin bilimsel zemini hazırlanmıştır. Ardından başta FIAN olmak üzere, Türkiye'deki yerel kamuoyu, yerel yöneticilerin baskılarıyla Avrupa Parlamentosu'nda Bergama ile ilgili karar çıkartılmıştır. Avrupa'da pek çok ülkede siyanürle altın çıkarma işlemi yapılageldiği halde henüz üretimin yapılmadığı Türkiye için böyle bir kararın çıkartılması Almanya'nın girişimleri ile mümkün olabilmiştir.

İlerleyen dönemlerde Alman siyasetçi, akademisyen ve sivil toplum yöneticileri, bölgede altın faaliyetlerinin devam etmesi durumunda Alman turistlerin Türkiye'ye gelmemesi için kamuoyu oluşturma tehdidinde bulunmuşlardır. Özellikle Mart-Nisan aylarında Alman medyası Türkiye ile ilgili yanıltıcı haberler yapmıştır. Nitekim Alman Seyahat Acenteleri Birliği 1997 yılında yoğun biçimde tur iptali gerçekleştirmiş, konu ile ilgili ilgisiz pek çok Alman kurumundan Türkiye'deki yetkili mercilere tehditkar mektuplar gönderilerek baskı oluşturulmuştur.

Elinde bulundurduğu altın stoğu sebebiyle dünya üzerinde altın üretimini en az seviyede tutmak için çaba harcayan ve

in Turkey do not have interest and sensitivity towards environmentalism. First these three villages, Tahtacı-Alevi-Çepni in Bergama will be used as epicenter for the implementation of mass action. Within the frame of the determinations remarked by preliminary research report, it will be a more rational choice to use Alevis excluded by the system due to their protest properties instead of Sunni Muslims who are the docile citizens of the system. Tepeköy, Narlıca and Pınarköy, which can be grouped as mountain villages, are more poor compared to the other Sunni Muslim villages in the plain and people living in these mountain villages have more free time. First, the local administrators in these villages should be gained economically, but within the procedure of spending. A Group of Consultants collected from the 'Alevi Experts' of BfV and BND will be entrusted within FIAN during the operation process. The discussions of 'Zeus Altarı' will not be raised and lead in. The main thing at each stage of the operation is not informing but agitation and provocation. All of the slogans which will be used during the operation process should be chosen from the discourses that socialist, anarchist, and national leftist group -which are all having more sensibilities for environmentalism and foreign capital- can easily embrace. Anti-imperialism and hostility against foreign capital should stay at the center of these discourses. It was asked from all leftist organizations which are accredited in Germany to give support in accordance with the instructions of LfV and to activate their connections in Turkey. The organization of DHKP-C in Brussels also accepted to give support to the operation."

Germany maintained its policies during the process through FIAN and German foundations operating in Turkey . The center of FIAN (Food First Information and Action Network), which was established in 1986, is the city of Heidelberg in Germany. FIAN undertakes its activities along with the aims like to mold public opinion by identifying weak points of the adversaries of German firms in international auctions, to prevent gold production in the world, to interrupt especially the investments which will be done in energy sector. FIAN, which takes an active role during the process of preventing the operation of gold mine in Bergama, had also run campaigns before to sabotage the Narmada Dam planned to be built in the state of

bunun için “siyanürlü altına hayır” kampanyalarını el altından organize eden Almanya, diğer taraftan altın üretiminde kullanılan siyanürü dünya üzerinde üreten birkaç firmadan birine sahiptir. Alman Degussa firması bugün dünyadaki siyanür üretiminin üçte birini gerçekleştirmektedir.

Çevreci örgütler kanalıyla dünyanın pek çok ülkesi üzerinde baskı kuran Almanya, kendi uygulamalarında çevre güvenliğini hiçe sayan ve yalnızca kendi çıkarlarını önceleyen bir anlayışla hareket etmektedir. Nükleer atıkların Kuzey Buz Denizi’ne boşaltılması ya da başta Afrika olmak üzere dünyanın çeşitli bölgelerinde gönderilmesi bunun en önemli örneğidir. Ancak Almanya Bergama politikası ile hedefine ulaşmış ve hem Türkiye uluslararası kamuoyunda çevrecilik söylemi üzerinden zor durumda bırakılarak baskı altına alınmış, hem sahip olduğu zengin altın yataklarını kullanamayıp IMF gibi uluslararası finans kurumlarına muhtaç bırakılmış, hem de Almanya altın politikasında uzun yıllar başarılı olmuştur. Hablemitoğlu bu konuda şunları söylemektedir:

“Bergama’da etken güç olarak alevî inançlı üç köy halkını gösteren; üretim yapacak şirket dolayısıyla ‘anti-emperyalist’, ‘sosyalist’ ve ‘ulusalcı’ söylemleri ve sloganları öneren Almanya, tüm gücü ile 10 yıllık bir süreçte altın üretimini yaptırmamayı başarmıştır. Bergama’da altın üretiminin yapılmaması, Türkiye’deki yüzlerce altın yatağında üretimin yapılmaması demektir ki, bu ülke, bu konuda önemli mesafeler almıştır. Türkiye ise, üstünde oturduğu zengin altın, bor gibi stratejik madenlerin fakir bekçisi konumunda, birkaç milyar dolar kredi için bağımsızlığından ödün verir durumuna düşmüştür.”

Sanat Hırsızlığı

Pek çok Avrupa devleti gibi Almanya da, Asya, Afrika ve Amerika kıtalarındaki binlerce yıllık medeniyetlerin kültürel mirasını, hukuk dışı yollarla kendi ülkesine taşımaktan ve bu kültür varlıklarını modern müzelerde insanlığa sergilemekten çekinmektedir. Örneğin 19. yüzyılın ikinci yarısında gerçekleştirilen izinsiz arkeolojik kazılarla Osmanlı topraklarındaki son derece kıymetli tarihî miras kaçırılarak Almanya’ya götürülmüş ve sergilenmiştir. Özellikle Bergama’daki Zeus Sunağı parça parça kaçırılmış ve

Maharashtra in India and the Three Gorges Dam that would be built in China. It also pursued similar activities for GAP project and Ilisu Dam in Turkey. During those processes, FIAN acted via statements like ‘the investments in question will give big harm to the environment’, ‘local community will be removed’ and ‘cultural heritage will be destroyed’.

FIAN, through local elements that it directs in Turkey, first from the beginning of 90s tried to build an environmentalist awareness with slogans like “No to Foreign Capital”, “We do not Want to Die with Cyanide Gold”, “Get out Imperialist Eurogold”. Then, the issue was passed to the court. During this process, pressure was applied to the court and a public opinion was mold. Especially local and national press was used, unscientific explanations of German academicians were presented as scientific reports, public opinion was mold with false and wrong information. A scientific base was prepared by organizing conference, symposium, and similar scientific meetings in which academicians from Turkey and Europe attended. Then, a decision was issued from European Parliament about Bergama due to the pressures of local public opinion, local administrators and especially FIAN. Despite that gold extraction with cyanide has been done in many European countries, it became possible with efforts of Germany that such a decision was issued for Turkey where even the production was not started yet.

In later periods, German politicians, academicians and civil society administrators threatened to mold a public opinion for German tourists not to go to Turkey if gold activities in the region are continued. German media made misleading news about Turkey especially in March and April. As a matter of fact, German Association of Travel Agents intensely performed tour cancellations in 1997 and threatening letters were sent to competent authorities in Turkey from many German institutions, whether they are related or not. By this way, a pressure was generated.

Germany, which makes an effort to keep gold production at lowest level around the world due to its own gold deposit and which organizes campaigns like ‘no to cyanide gold’ underhandedly, on the other hand has one of the few firms in the world that produces cyanide used for gold production. The German firm Degussa produces one third of the world cyanide production.

Pergamon Müzesi adıyla açılan özel bir müzede sergilenmiştir. Bu sistematik hırsızlık bugün biliniyor olmasına karşın Almanya bu tarihî mirası Türkiye'ye iade etmemekte ve bu müzelerden her yıl milyonlarca Euro gelir temin etmektedir. Bu konuda Türkiye'nin resmî düzeyde yaptığı girişimlere olumsuz yanıt verilmekte ve bu hukuk dışı uygulama Almanya devleti yetkililerince sürdürülmeye devam etmektedir.

Germany, which puts pressure on many countries around the world through organizations, acts with a mind prioritizing only its benefits and disregarding environmental security in its own applications. Depletion of nuclear wastes into the Arctic Ocean or expedition of them to several parts of the world, especially Africa, are the most important examples of this reality. But Germany achieved its goal with its Bergama policy because both Turkey was put under pressure through environmentalist discourse in world public opinion and Turkey became in need of international finance institutions like IMF since it could not use its rich gold deposits. Also, Germany was successful for many years in its gold policy. Hablemitoğlu said the followings on this issue:

“Germany which showed Alevi people from three villages as active powers, suggested statements like ‘anti-imperialist’, ‘socialist’, and ‘nationalist’ for the company which would make the production, managed for a 10-year period to not to let the gold production. The situation that gold production is not done in Bergama means there is no gold production in hundreds of gold deposits in Turkey. Germany progressed in that while Turkey, as the poor watcher of the strategic mines like gold and boron, went into a situation where it needed to compromise on its independence for several billion dollar credits ”

Art Theft

Like many other European countries, Germany also did neither abstain from illegally transferring the cultural heritage of thousand year old civilizations in Asia, Africa and America, nor from the exhibition of these cultural assets in modern museums. For instance, very precious historical heritage in Ottoman territories, which was acquired by unauthorized archaeological excavations done in the second half of the 19th century, was exuded to Germany and presented there. Especially the Altar of Zeus in Bergama was exuded piece by piece and was presented in a special museum opened with the name of Pergamon. Despite this systematic theft is known today, Germany does not return this historical heritage back to Turkey and earns millions of Euros from each year through these museums. Turkey's initiatives at official level are responded negatively and this illegal application is continued by German state officials.

kaynakça

bibliography

- Adıgüzel, Yusuf; Yeni Vatanda Dini ve İdeolojik Yapılanma Almanya'daki Türk Kuruluşları; Şehir Yayınları; İstanbul; 2011.
- Adıgüzel, Yusuf; Almanya Türkleri'nde Dil-Din-Kimlik; Şehir Yayınları; İstanbul; 2011.
- Aksoy, Nazan; "Almanya'da Yabancı Olmak"; Birikim; Sayı: 110 (Haziran 1998); Sayfa: 60-67.
- Çulcu, Murat; Neonazizm'in Suçüstü Tutanakları"; Kastaş Yayınları; İstanbul; 2000.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2010; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2011.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2011; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2012.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2012; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2013.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2013; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2014.
- Erdoğan, Murat (Ed.); Yurtdışındaki Türkler: 50. Yılında Göç Ve Uyum=Turks Abroad: Migration And İntegration in Its 50th Year= Türken im Ausland: 50 Jahre Migration Und Integration [Yurtdışındaki Türkler: 50. Yılında Göç ve Uyum [Sempozyumu] (2009: Ankara)]; Orion Kitabevi; Ankara; 2009.
- Gellately, Robert & Stoltzfus, Nathan (Haz.); Nazi Almanyasında Toplumdan Dışlananlar; Çev: Bilge Tanrıseven vd.; Phoenix Yayınevi; İstanbul; 2002.
- Hablemitoğlu, Necip; Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası; Otopsi Yayınları; İstanbul; 2001.
- Kartal, Bilhan & Suğur, Serap; "Almanya'da Yaşayan Türk İşçi Ailelerinin Sosyal ve Eğitsel Sorunları Üzerine Bir İnceleme: Tübingen Örneği"; Sosyoloji Araştırmaları Dergisi; Cilt: 5; Sayı: 1 (Bahar 2002); Sayfa: 85-108.
- Kaya, Ayhan; "Türk Diasporasında Etnik Stratejiler ve 'Çok-Kültürlülük' İdeolojisi"; Toplum ve Bilim; Sayı: 82 (Güz 1999); Sayfa: 23-57.
- "Muslims in the European Union Discrimination and Islamophobia"; European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia (EUMC); Austria; 2006.
- "NSU Sağ Terörü"; Müslümanlar Koordinasyon Merkezi (KRM); Kasım 2012.
- Perşembe, Erkan; Almanya'da Türk Kimliği: Din ve Entegrasyon; Araştırma Yayınları; Ankara; 2005.
- Sey, Cem; "Almanya'da Yabancı Düşmanlığı Nazizmden Daha Köklü Bir Miras"; Birikim; Sayı: 45-46 (Ocak-Şubat 1992); Sayfa: 124-128.
- <http://www.dw.de/almanyada-islam-korkusu/a-16780116>
- <http://www.dw.de/a%C5%9F%C4%B1r%C4%B1-sa%C4%9F-g%C3%BC%C3%A7leniyor/a-16373276>
- <http://www.zaman.com.tr/haber.do?haberno=1166071&title=ard-televizyonundan-carpici-degerlendirme-almanya-islam-dusmanligini-gormezden-gelmeyi-tercih-ediyor>
- <http://www.dunyabulteni.net/index.php?aType=haber&ArticleID=271051&q=ayr%C4%B1mc%C4%B1l%C4%B1k>
- <http://t24.com.tr/haber/bekir-bozdag-verilecek-kararin-bu-saatten-sonra-bir-onemi-kalmamistir/228011>
- <http://www.hurriyet.com.tr/avrupa/25283733.asp>
- DİTİB Genel Merkezi-Köln'de gerçekleştirilen 16.12.2013 tarihli görüşme.
- Hayrullah Özcan ile Köln'de gerçekleştirilen 16.12.2013 tarihli görüşme.
- IGMG Genel Merkezi-Köln'de gerçekleştirilen 17.12.2013 tarihli görüşme.
- ARIC-NRW Başkanı Hartmut Reiners ile Köln'de gerçekleştirilen 17.12.2013 tarihli görüşme.

Zalime dur demek, mazluma yardımın ön şartıdır.

Bugün dünyada, insanları ve coğrafyaları “yardıma muhtaç” hale getiren sebepleri ortadan kaldırmanın gerekliliği göz ardı ediliyor. Yoksullara yardım etmek kadar yoksulluğu ortadan kaldıracak projeler üretmenin, işgal ve içsavaş bölgelerine gıda ve çadır yardımı götürmekten çok, etnisite, mezhep ve kabile kavgasına son verilmeyi hedefleyen çalışmalar yapmanın önemli olduğu gözden kaçırılıyor.

Zulmü ortadan kaldırmak, mağduriyet oluştuktan sonra yapılan yardımdan daha önemlidir.

İşgal ve katliamlarla harabeye dönen coğrafyaların yeniden ayağa kaldırılmasına yardımcı olmak insanı bir erdemdir; ancak bu coğrafyaları kaosa sürükleyen küresel sisteme ve bu sistemi ayakta tutan uluslararası yapılara karşı mücadele etmek öncelikli görevimizdir. Açlık ve yoksullukla boğuşan bölgelere gıda yardımı yapmak vicdanımızın gereğidir; ancak dünya üzerindeki sosyal adaletsizliğe, gelir dağılımındaki eşitsizliğe, küresel şirketlerin milyarlarca insanı yoksulluğa sürükleyen uygulamalarına karşı mücadele etmek çok daha elzemdir.

Çalışmalarını bu anlayışla ve zulüm riskini ortadan kaldırmak üzere yürüten Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi olarak, kurumsal çalışmalarımız ve projelerimize aidat, bağış ve maddi desteklerinizi bekliyoruz.

To say stop to persecutor is precondition for helping the suffering one.

In today's world, the necessity of removing the reasons rendering people and geographies “helpless” is neglected. It is overlooked that producing projects removing poverty is as important as helping poor people, and to conduct works aiming to end ethnicity, sect and clan related fight is more important than delivering food and tent in occupied territories and civil-war zones.

To remove persecution is more important than the help given after victimhood.

It is a human virtue to help the geographies, which turned into ruins because of occupation and massacres, to stand up again. But, it is our primary duty to struggle against the global system dragging these geographies into chaos, and against international structures sustaining this system. To give food aid to the regions grappling with hunger and poverty is necessity due to our conscience. However, it is much more essential to struggle against social inequalities around the world, inequality in income distribution, and practices of global companies which drag billions of people into poverty.

As being the International Center for Watching Violation of Rights, we conduct our work with such a point of view and in order to remove the risk of persecution. In this regard, we expect your dues, donations and financial supports for our institutional works and projects.

AİDAT ve BAĞIŞLARINIZ İÇİN BANKA HESAP NUMARALARI
BANK ACCOUNT NUMBERS FOR PAYMENTS AND DONATIONS

VAKIFBANK / Üsküdar Şubesi : TR89 0001 5001 5800 7297 5957 51
TÜRKİYE FİNANS / Üsküdar Şubesi : TR43 0020 6000 0801 2941 7300 01
POSTA HESAP ÇEKİ : 6237145

www.uhim.org